

▼B**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
2008/98/EG**

av den 19 november 2008

om avfall och om upphävande av vissa direktiv

(Text av betydelse för EES)

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

▼M4*Artikel 1***Syfte och tillämpningsområde**

I detta direktiv fastställs åtgärder som syftar till att skydda miljön och människors hälsa genom att förebygga eller minska genereringen av avfall, de negativa följderna av generering och hantering av avfall samt minska resursanvändningens allmänna påverkan och få till stånd en effektivisering av denna användning, vilka är av avgörande betydelse för övergången till en cirkulär ekonomi och för att garantera unionens konkurrenskraft på lång sikt.

▼B*Artikel 2***Undantag från tillämpningsområdet**

1. Följande ska undantas från detta direktivs tillämpningsområde:
 - a) Gasformiga utsläpp till luften.
 - b) Mark (in situ), inklusive icke utgrävd förorenad jord och byggnader med permanent markkontakt.
 - c) Icke förorenad jord och annat naturligt förekommande material som grävts ut i samband med byggverksamhet, när det är säkerställt att materialet kommer att användas för byggnation i sitt naturliga tillstånd på den plats där grävningen utfördes.
 - d) Radioaktivt avfall.
 - e) Utrangerade explosiva varor.
 - f) Fekalier, om de inte omfattas av punkt 2 b, halm och annat naturligt, icke-farligt material från jordbruk eller skogsbruk som används inom jordbruk, skogsbruk eller för energiproduktion från sådan biomassa genom processer eller metoder som inte skadar miljön eller utgör ett hot mot människors hälsa.
2. Följande ska undantas från detta direktivs tillämpningsområde i den utsträckning de omfattas av annan gemenskapslagstiftning:
 - a) Avloppsvatten.
 - b) Animaliska biprodukter, inbegripet bearbetade produkter som omfattas av förordning (EG) nr 1774/2002, utom sådana som är avsedda för förbränning, deponier eller användning i biogas- eller komposteringsanläggning.

▼B

- c) Kadaver från djur som dött på annat sätt än genom slakt, inbegripet djur som avlivats för att utrota epizootiska sjukdomar och som bortskaffats enligt förordning (EG) nr 1774/2002.
- d) Avfall från prospektering, brytning, behandling och lagring av mineralresurser samt drift av stenbrott som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin ⁽¹⁾.

▼M4

- e) Ämnen som är avsedda för användning som foderråvaror enligt definitionen i artikel 3.2 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 ⁽²⁾ och inte består av eller innehåller animaliska biprodukter.

▼B

3. Utan att det påverkar skyldigheter enligt annan tillämplig gemenskapslagstiftning ska sediment som flyttats i ytvatten vid underhåll av vatten och vattenvägar eller för att förhindra översvämning eller mildra effekterna av översvämning och torka eller återvinning av mark från havet undantas från tillämpningsområdet för detta direktiv, om det är bevisat att sedimenten är icke-farliga.

4. Särskilda bestämmelser för vissa omständigheter eller för komplettering av detta direktivs bestämmelser får när det gäller hanteringen av vissa kategorier av avfall fastställas i särdirektiv.

*Artikel 3***Definitioner**

I detta direktiv avses med

- 1. *avfall*: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med,
- 2. *farligt avfall*: avfall med minst en av de farliga egenskaper som förtecknas i bilaga III,

▼M4

2a. *icke-farligt avfall*: avfall som inte omfattas av punkt 2,

2b. *kommunalt avfall*:

- a) blandat avfall och separat insamlat avfall från hushåll, inklusive papper och kartong, glas, metall, plast, ►C3 bioavfall ◀, trä, textilier, förpackningar, avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning, förbrukade batterier och ackumulatorer samt grovavfall, inklusive madrasser och möbler,

⁽¹⁾ EUT L 102, 11.4.2006, s. 15.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1).

▼ M4

- b) blandat avfall och separat insamlat avfall från andra källor om sådant avfall till sin art och sammansättning liknar avfall från hushåll,

Kommunalt avfall omfattar inte avfall från tillverkning, jordbruk, skogsbruk, fiske, septiktankar, avloppsnät och rening av avlopp, inklusive avloppsslam, uttjänta fordon eller bygg- och rivningsavfall.

Denna definition påverkar inte ansvarsfördelningen mellan offentliga och privata aktörer gällande avfallshantering,

- 2c. *bygg- och rivningsavfall*: avfall som genererats från bygg- och rivningsverksamhet,

▼ B

3. *spilloljor*: mineralbaserade eller syntetiska smörjolja eller oljor för industriella ändamål som inte längre lämpar sig för det syfte som de ursprungligen var avsedda för, t.ex. använda oljor för förbränningsmotorer och växellådor samt turbinolja och hydraulolja,

▼ M4

4. ► C3 *bioavfall* ◀: biologiskt nedbrytbart trädgårds- och parkavfall, livsmedels- och köksavfall från hushåll, kontor, restauranger, grossister, matsalar, catering och detaljhandelslokaler och jämförbart avfall från livsmedelsindustrin,

- 4a. *livsmedelsavfall*: alla livsmedel enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ⁽¹⁾ som har blivit avfall,

▼ B

5. *avfallsproducent*: var och en som bedriver en verksamhet som ger upphov till avfall (ursprunglig avfallsproducent) och var och en som genom förbehandling, blandning eller andra förfaranden ändrar avfallets art eller sammansättning,

6. *avfallsinnehavare*: avfallsproducenten eller den fysiska eller juridiska person som är i besittning av avfallet,

7. *handlare*: företag som fungerar som huvudman för att köpa och därefter sälja avfall, inbegripet handlare som inte kommer i fysisk besittning av avfallet,

8. *mäklare*: företag som ombesörjer återvinning eller bortskaffande av avfall på andras vägnar, inbegripet mäklare som inte kommer i fysisk besittning av avfallet,

▼ M4

9. *avfallshantering*: insamling, transport, återvinning (inklusive sortering) och bortskaffande av avfall, inklusive kontroll av sådan verksamhet och efterbehandling av platser för bortskaffande av avfall, inklusive åtgärder som en handlare eller mäklare vidtar,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

▼ B

10. *insamling*: uppsamling av avfall, inbegripet försortering och inledande lagring av avfall för vidare transport till en avfallshandlingsanläggning,
11. *separat insamling*: insamling då ett avfallsflöde hålls åtskilt efter avfallets typ och natur i syfte att underlätta en särskild behandling,
12. *förebyggande*: åtgärder som vidtas innan ett ämne, ett material eller en produkt blivit avfall och innebär en minskning av
 - a) mängden avfall, inbegripet genom återanvändning av produkter eller förlängning av produkters livslängd,
 - b) den negativa påverkan av miljön och människors hälsa genom det genererade avfallet, eller

▼ M4

- c) halten av farliga ämnen i material och produkter,

▼ B

13. *återanvändning*: varje förfarande som innebär att produkter eller komponenter som inte är avfall återanvänds i samma syfte för vilket de ursprungligen var avsedda,
14. *behandling*: återvinnings- eller bortskafteringsförfaranden, inklusive beredning före återvinning eller bortskafterande,
15. *återvinning*: varje förfarande vars främsta resultat är avfall som har ett nyttigt ändamål, genom att det antingen vid anläggningen eller i samhället i stort ersätter annat material som i annat fall skulle ha använts för ett visst syfte eller förbereds för detta syfte; bilaga II innehåller en icke uttömmande förteckning över återvinningsförfaranden,

▼ M4

- 15a. *resursåtervinning*: alla former av återvinning förutom energiåtervinning och upparbetning till material som ska användas som bränsle eller annan energikälla. Det inkluderar bl.a. förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och återfyllnad,

▼ B

16. *förberedelse för återanvändning*: återvinningsförfaranden som går ut på kontroll, rengöring eller reparation, genom vilka produkter eller komponenter av produkter som har blivit avfall bereds för att användas igen utan någon annan förbehandling,
17. *materialåtervinning*: varje form av återvinningsförfarande genom vilket avfallsmaterial upparbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål; det omfattar upparbetning av organiskt material men inte energiåtervinning och upparbetning till material som ska användas som bränsle eller fyllmaterial,

▼ M4

- 17a. ► **C3** *återfyllnad*: alla former av återvinning där lämpligt icke-farligt avfall används för återställningsändamål i utgrävda områden eller vid landskapsmodellering. ◀ Avfall som används för återfyllnad ska ersätta material som inte utgör avfall, vara lämpligt för de ovannämnda ändamålen och begränsas till den mängd som är absolut nödvändig för att uppfylla dessa ändamål,

▼ B

18. *regenerering av spilloljor*: varje materialåtervinningsförfarande genom vilket basoljor kan framställas genom raffinering av spilloljor, bland annat genom att avlägsna de föroreningar, oxidationsprodukter och tillsatser som sådana oljor innehåller,
19. *bortskaffande*: varje förfarande som inte utgör återvinning, även om förfarandet sekundärt leder till regenerering av ämnen eller utvinning av energi; bilaga I innehåller en icke uttömmande förteckning över förfaranden för bortskaffande,
20. *bästa tillgängliga teknik*: bästa tillgängliga teknik enligt definitionen i artikel 2.11 i direktiv 96/61/EG,

▼ M4

21. *system för utökat producentansvar*: en uppsättning åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att säkerställa att produkters producenter bär ekonomiskt ansvar eller ekonomiskt och organisatoriskt ansvar för hanteringen av avfallsledet i en produkts livscykel.

▼ B*Artikel 4***Avfallshierarki**

1. Följande avfallshierarki ska gälla som prioriteringsordning för lagstiftning och politik som rör förebyggande och hantering av avfall:

- a) Förebyggande.
- b) Förberedelse för återanvändning.
- c) Materialåtervinning.
- d) Annan återvinning, t.ex. energiåtervinning.
- e) Bortskaffande.

2. När avfallshierarkin enligt punkt 1 tillämpas, ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att främja de alternativ som ger bäst resultat för miljön som helhet. Detta kan kräva att vissa avfallsflöden avviker från hierarkin, när det är motiverat med hänsyn till livscykelstänkandet vad avser den allmänna påverkan av generering och hantering av sådant avfall.

Medlemsstaterna ska se till att utformningen av avfallslagstiftning och avfallspolitik sker i ett förfarande som medger full insyn och där hänsyn tas till befintliga nationella bestämmelser om samråd med och medverkan av medborgare och berörda parter.

Medlemsstaterna ska ta hänsyn till de allmänna miljöskyddsprinciperna om försiktighet och hållbarhet, teknisk genomförbarhet och ekonomisk livskraft, skydd av resurser samt den allmänna påverkan på miljön, människors hälsa, ekonomi och samhälle i enlighet med artiklarna 1 och 13.

▼ M4

3. Medlemsstaterna ska använda sig av ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament för tillämpning av avfallshierarkin, t.ex. de som anges i bilaga IVa eller andra lämpliga styrmedel och åtgärder.

▼B*Artikel 5***Biprodukter****▼M4**

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att ett ämne eller ett föremål som uppkommer genom en produktionsprocess vars huvudsyfte inte är att producera detta ämne eller föremål inte betraktas som avfall utan som en biprodukt om följande villkor är uppfyllda:

▼B

- a) Det ska vara säkerställt att ämnet eller föremålet kommer att fortsätta att användas.
- b) Ämnet eller föremålet ska kunna användas direkt utan någon annan bearbetning än normal industriell praxis.
- c) Ämnet eller föremålet ska produceras som en integrerad del i en produktionsprocess.
- d) Den fortsatta användningen ska vara laglig, dvs. ämnet eller föremålet ska uppfylla alla relevanta produkt-, miljö- och hälsoskydds-krav för den specifika användningen och inte leda till allmänt negativa följder för miljön eller människors hälsa.

▼M4

2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare kriterier för enhetlig tillämpning av de i punkt 1 angivna villkoren för specifika ämnen eller föremål.

Dessa detaljerade kriterier ska säkerställa en hög miljö- och hälsoskyddsnivå och underlätta en varsam och rationell användning av naturresurser.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2. Kommissionen ska, när den antar dessa genomförandeakter, utgå från de strängaste och mest miljöskyddande kriterierna som medlemsstaterna antagit i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, och ska prioritera reproducerbara metoder från industriell symbios vid utarbetandet av de närmare kriterierna.

3. Om inga kriterier har fastställts på unionsnivå enligt punkt 2 får medlemsstaterna fastställa närmare kriterier för tillämpningen av de villkor som anges i punkt 1 på specifika ämnen eller föremål.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa närmare kriterier i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 ⁽¹⁾ om så krävs enligt det direktivet.

▼B*Artikel 6***När avfall upphör att vara avfall****▼M4**

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att avfall som har genomgått materialåtervinning eller något annat återvinningsförfarande ska anses ha upphört att vara avfall om det uppfyller följande villkor:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

▼ M4

a) Ämnet eller föremålet ska användas för specifika ändamål.

▼ B

b) Det ska finnas en marknad för eller efterfrågan på sådana ämnen eller föremål.

c) Ämnet eller föremålet ska uppfylla de tekniska kraven för de specifika ändamålen och befintlig lagstiftning och normer för produkter.

d) Användning av ämnet eller föremålet kommer inte att leda till allmänt negativa följder för miljön eller människors hälsa.

▼ M4

2. Kommissionen ska övervaka framtagandet av nationella kriterier i medlemsstaterna för när avfall upphör att vara avfall i medlemsstaterna och på dessa grunder bedöma behovet av att utveckla unionsomfattande kriterier. För detta ändamål och när det är lämpligt ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa närmare kriterier för en enhetlig tillämpning av de i punkt 1 angivna villkoren på vissa kategorier av avfall.

Dessa närmare kriterier ska säkerställa en hög miljö- och hälsoskyddsnivå och underlätta en varsam och rationell användning av naturresurser. De ska omfatta

- a) tillåtet avfall som insatsmaterial för återvinningsförfarandet,
- b) tillåtna behandlingsprocesser och behandlingsmetoder,
- c) kvalitetskriterier för material som upphört att vara avfall till följd av ett återvinningsförfarande i linje med tillämpliga produktstandarder, inklusive vid behov gränsvärden för föroreningar,
- d) krav på att hanteringssystem ska kunna visa att de uppfyller kriterierna för när avfall upphör att vara avfall, bl.a. för kontroll och egenkontroll samt ackreditering, i förekommande fall, och
- e) ett krav på försäkran om överensstämmelse.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

Kommissionen ska, när den antar dessa genomförandeakter, beakta de relevanta kriterierna som medlemsstaterna fastställt i enlighet med punkt 3, och utgå från de strängaste och mest miljöskyddande kriterierna.

3. Om inga kriterier har fastställts på unionsnivå enligt punkt 2 får medlemsstaterna fastställa närmare kriterier för tillämpningen av de villkor som anges i punkt 1 på vissa kategorier av avfall. De närmare kriterierna ska beakta ämnets eller föremålets alla eventuella negativa miljö- och hälsoeffekter och ska uppfylla kraven i punkt 2 a–e.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa kriterier i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 om så krävs enligt det direktivet.

▼M4

4. Om kriterier inte har fastställts vare sig på unionsnivå eller på nationell nivå enligt punkt 2 respektive 3 får en medlemsstat besluta i det enskilda fallet, eller vidta lämpliga åtgärder för att kontrollera, att visst avfall har upphört att vara avfall, på grundval av villkoren i punkt 1, samt vid behov med beaktande av kraven i punkt 2 a–e och med hänsyn till gränsvärdena för föroreningar och alla eventuella negativa miljö- och hälsoeffekter. Sådana beslut i det enskilda fallet behöver inte anmälas till kommissionen i enlighet med direktiv (EU) 2015/1535.

Medlemsstaterna får elektroniskt offentliggöra information om beslut i det enskilda fallet och om resultaten av behöriga myndigheters kontroller.

5. En fysisk eller juridisk person som

- a) för första gången använder ett material som har upphört att vara avfall och inte har släppts ut på marknaden, eller
- b) släpper ut ett material på marknaden för första gången sedan det upphört att vara avfall

ska se till att materialet uppfyller relevanta krav enligt tillämplig kemikalie- och produktlagstiftning. Villkoren i punkt 1 måste uppfyllas innan kemikalie- och produktlagstiftningen tillämpas på det material som har upphört att vara avfall.

▼B*Artikel 7***Förteckning över avfall**

►M4 1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa, och i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln se över, en förteckning över avfall. ◀ Förteckningen ska omfatta farligt avfall och hänsyn ska tas till avfallets ursprung och sammansättning samt i förekommande fall till gränsvärden för koncentration av farliga ämnen. Förteckningen över avfall är bindande när det gäller fastställande av avfall som ska anses utgöra farligt avfall. Att ett ämne eller föremål ingår i förteckningen innebär inte att det under alla förhållanden är avfall. Ett ämne eller föremål ska endast betraktas som avfall när definitionen i artikel 3.1 är uppfylld.

▼M4

2. En medlemsstat får betrakta avfall som farligt avfall om det, trots att det inte tas upp som farligt i förteckningen över avfall, har minst en av de egenskaper som anges i bilaga III. Medlemsstaten ska dröjsmål anmäla sådana fall till kommissionen och förse kommissionen med all relevant information. På grundval av inkomna anmälningar ska förteckningen ses över för beslut om en justering av denna.

▼B

3. Om en medlemsstat kan styrka att en viss typ av avfall som är upptaget i förteckningen som farligt avfall inte uppvisar någon av de egenskaper som anges i bilaga III, får den betrakta detta avfall som icke-farligt avfall. Medlemsstaten ska utan dröjsmål anmäla sådana fall till kommissionen och förse kommissionen med nödvändiga bestyrkanden. På grundval av de inkomna anmälningarna ska förteckningen ses över för beslut om en justering av denna.

▼B

4. Farligt avfall får inte omklassificeras som icke-farligt avfall till följd av utspädning eller uppblandning av avfallet i syfte att minska de ursprungliga koncentrationerna av farliga ämnen till en nivå som understiger de tröskelnivåer som innebär att ett avfall betecknas som farligt.

▼M4**▼B**

6. Medlemsstaterna får betrakta avfall som icke-farligt avfall i enlighet med den förteckning över avfall som avses i punkt 1.

7. Kommissionen ska se till att förteckningen över avfall och nya förteckningar i tillämpliga fall är tydliga, lättbegripliga och lättåtkomliga för användarna, och i synnerhet för små och medelstora företag.

KAPITEL II

ALLMÄNNA KRAV

*Artikel 8***Utökat producentansvar**

1. För att stärka återanvändning samt förebyggande, materialåtervinning och annan återvinning av avfall får medlemsstaterna vidta lagsiftningsåtgärder och andra åtgärder för att garantera att varje fysisk eller juridisk person som yrkesmässigt utvecklar, tillverkar, bearbetar, behandlar, säljer eller importerar produkter (produktens producent) har utökat producentansvar.

Sådana åtgärder kan inbegripa mottagande av återlämnade produkter och av det avfall som finns kvar när dessa produkter har använts samt efterföljande hantering av avfallet och det ekonomiska ansvaret för sådan verksamhet. Dessa åtgärder får inbegripa en skyldighet att offentligt tillhandahålla information om i vilken grad produkten kan återanvändas eller materialåtervinnas.

▼M4

Om sådana åtgärder omfattar införandet av system för utökat producentansvar ska de allmänna minimikraven i artikel 8a tillämpas.

Medlemsstaterna får besluta att produkters producenter som på eget initiativ tar det ekonomiska eller det ekonomiska och organisatoriska ansvaret för hanteringen av avfallsledet i en produkts livscykel bör tillämpa vissa eller samtliga av de allmänna minimikraven i artikel 8a.

2. Medlemsstaterna får vidta lämpliga åtgärder för att uppmuntra utformningen av produkter och produktkomponent som minskar inverkan på miljön och genereringen av avfall under produktionen och den efterföljande användningen av produkterna och i syfte att säkerställa att återvinning och bortskaftande av produkter som har blivit avfall sker i enlighet med artiklarna 4 och 13.

▼ M4

Sådana åtgärder kan bland annat uppmuntra till utveckling, produktion och marknadsföring av produkter och produktkomponenter som lämpar sig för flerfaldig användning, som innehåller återvunnet material, som är hållbara ur teknisk synvinkel och lätta att reparera och som, när de blivit avfall, lämpar sig för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning i syfte att göra det lättare att genomföra avfallshierarkin korrekt. Åtgärderna ska beakta produkters inverkan under hela deras livscykel, avfallshierarkin och, när så är lämpligt, möjligheten till upp-
repad materialåtervinning.

▼ B

3. När medlemsstaterna tillämpar utökat producentansvar, ska de ta hänsyn till teknisk genomförbarhet och ekonomisk hållbarhet samt den övergripande inverkan på miljön, människors hälsa och samhället och respektera behovet av att se till att den inre marknaden fungerar smidigt.

4. Det utökade producentansvaret ska tillämpas utan att det påverkar ansvaret för avfallshantering enligt artikel 15.1 och utan att det påverkar tillämpningen av gällande lagstiftning om avfallsflöden och specifika produkter.

▼ M4

5. Kommissionen ska organisera ett informationsutbyte mellan medlemsstaterna och de aktörer som deltar i utökade system för producentansvar om det praktiska genomförandet av de allmänna minimikrav som fastställs i artikel 8a. Detta omfattar bland annat informationsutbyte om bästa praxis för att säkerställa lämplig styrning, gränsöverskridande samarbete om system för utökat producentansvar och en smidigt fungerande inre marknad, om organisatoriska förhållanden och övervakning av organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning, om anpassningen av ekonomiska bidrag, om urvalet av aktörer för avfallshantering och om förebyggandet av nedskräpning. Kommissionen ska offentliggöra resultaten av detta informationsutbyte och får tillhandahålla riktlinjer om dessa och andra relevanta aspekter.

Kommissionen ska i samråd med medlemsstaterna offentliggöra riktlinjer om gränsöverskridande samarbete om system för utökat producentansvar och om anpassningen av de ekonomiska bidrag som avses i artikel 8a.4 b.

Kommissionen får, om det behövs för att undvika snedvridning av den inre marknaden, anta genomförandeakter i syfte att fastställa kriterier för enhetlig tillämpning av artikel 8a.4 b, utan att därmed exakt bestämma bidragens storlek. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

*Artikel 8a***Allmänna minimikrav för system för utökat producentansvar**

1. Om system för utökat producentansvar inrättas i enlighet med artikel 8.1, och även enligt andra unionslagstiftningsakter, ska medlemsstaterna

▼ **M4**

- a) fastställa tydliga roller och ansvarsområden för alla relevanta inblandade aktörer, däribland produkters producenter som släpper ut produkter på medlemsstatens marknad, organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för deras räkning, privata eller offentliga aktörer på avfallsområdet, lokala myndigheter och, i tillämpliga fall, aktörer inom återanvändning och förberedelse för återanvändning och företag inom den sociala ekonomin,
- b) fastställa avfallshanteringsmål, i linje med avfallshierarkin, i syfte att uppnå åtminstone de kvantitativa mål som är relevanta för det utökade producentansvarssystemet enligt detta direktiv samt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG, direktiv 2000/53/EG, direktiv 2006/66/EG och direktiv 2012/19/EU ⁽¹⁾, och fastställa andra kvantitativa och/eller kvalitativa mål som anses relevanta för systemet för utökat producentansvar,
- c) säkerställa att ett rapporteringssystem inrättas för att samla in uppgifter om produkter som släpps ut på medlemsstatens marknad av produkters producenter som omfattas av utökat producentansvar och uppgifter om insamling och behandling av avfall från dessa produkter, i tillämpliga fall med angivande av avfallsflödena samt andra uppgifter som är relevanta för tillämpningen av led b,
- d) säkerställa likabehandling av produkters producenter oavsett deras ursprung eller storlek, utan att lägga en oproportionerlig regelbörda på producenter, inbegripet små och medelstora företag, av små mängder produkter.

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att avfallsinnehavare som omfattas av de system för utökat producentansvar som inrättats i enlighet med artikel 8.1 informeras om avfallsförebyggande åtgärder, anläggningar för återanvändning och förberedelse för återanvändning, återtagande- och insamlingsystem samt förebyggande av nedskräpning. Medlemsstaterna ska också vidta åtgärder för att skapa incitament för avfallsinnehavarna att ta ansvar för att lämna sitt avfall till de system för separat insamling som finns tillgängliga, särskilt, när så är lämpligt, genom ekonomiska incitament eller föreskrifter.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att alla produkters producenter eller organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning

- a) har ett tydligt avgränsat täckningsområde vad gäller geografiskt område, produkter och material utan att begränsa dessa områden till de där avfallsinsamling och avfallshantering är mest lönsamt,
- b) tillhandahåller tillgång till avfallsinsamlingsystem i lämplig omfattning, inom de områden som anges i led a,
- c) har de ekonomiska medel eller de ekonomiska och organisatoriska medel som krävs för att fullgöra sina skyldigheter inom utökat producentansvar,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

▼M4

- d) inrättar ett lämpligt system för egenkontroll, i relevanta fall kompletterat med regelbundna oberoende kontroller för att bedöma
- i) den ekonomiska förvaltningen, inklusive efterlevnaden av kraven i punkt 4 a och b,
 - ii) kvaliteten på de uppgifter som samlas in och rapporteras i enlighet med punkt 1 c i denna artikel, och kraven i förordning (EG) nr 1013/2006,
- e) offentliggör information om uppnåendet av de avfallshanteringsmål som avses i punkt 1 b och, vid kollektivt fullgörande av skyldigheter inom utökat producentansvar, även information om
- i) ägande och medlemskap,
 - ii) de ekonomiska bidrag som betalas av produkters producenter per såld enhet eller per ton av produkten som släpps ut på marknaden,
 - iii) förfarandet för val av aktörer för avfallshantering.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de ekonomiska bidrag som betalas av produktens producent för att fullgöra sina skyldigheter inom utökat producentansvar

- a) täcker följande kostnader för de produkter som producenten släpper ut på den berörda medlemsstatens marknad:
- kostnader för separat insamling, efterföljande transport och behandling av avfall, inklusive behandling som krävs för att uppfylla unionens avfallshanteringsmål samt kostnader som krävs för att uppfylla andra mål enligt punkt 1 b, med beaktande av intäkterna från återanvändning, från försäljning av returråvaror från dess produkter och från outtagna depositionsavgifter,
 - kostnader för tillhandahållande av lämplig information till avfallsinnehavare i enlighet med punkt 2,
 - kostnader för insamling och rapportering av uppgifter i enlighet med punkt 1 c,

Detta led ska inte tillämpas på system för utökat producentansvar som inrättats i enlighet med direktiv 2000/53/EG, 2006/66/EG eller 2012/19/EU.

- b) vid kollektivt fullgörande av skyldigheter inom utökat producentansvar, när så är möjligt anpassas till enskilda produkter eller grupper av liknande produkter, särskilt med hänsyn till deras hållbarhet, reparerbarhet, återanvändbarhet och materialåtervinningsbarhet, samt till förekomsten av farliga ämnen, varigenom en livscykelstrategi ska tillämpas och en anpassning görs utifrån kraven i relevant unionsrätt och dessutom, i förekommande fall, harmoniserade kriterier tas som utgångspunkt för att säkerställa en smidigt fungerande inre marknad, och

▼ **M4**

- c) inte överstiger de kostnader som krävs för att tillhandahålla avfallshandling på ett kostnadseffektivt sätt. Sådana kostnader ska på ett transparent sätt fastställas mellan de berörda aktörerna.

Medlemsstaterna får, om det behövs för att säkerställa korrekt avfallshandling och ekonomisk bärkraft för systemet för utökat producentansvar, frånga den ekonomiska ansvarsfördelning som anges i led a förutsatt att

- i) produkters producenter bär minst 80 % av de nödvändiga kostnaderna för de system för utökat producentansvar som inrättats för att uppnå avfallshandlingsmål i unionslagstiftningsakter,
- ii) produkters producenter bär minst 80 % av de nödvändiga kostnaderna för de system för utökat producentansvar som inrättats den 4 juli 2018, eller efter detta datum, för att uppnå avfallshandlingsmålen i enbart medlemsstatens lagstiftning,
- iii) produkters producenter bär minst 50 % av de nödvändiga kostnaderna för de system för utökat producentansvar som inrättats före den 4 juli 2018 för att uppnå avfallshandlingsmålen i enbart medlemsstatens lagstiftning,

och förutsatt att de återstående kostnaderna bärs av de ursprungliga avfallsproducenterna eller distributörerna.

Detta undantag får inte användas för att sänka den andel av kostnaderna som bärs av produkters producenter inom system för utökat producentansvar som inrättats före den 4 juli 2018.

5. Medlemsstaterna ska inrätta ett lämpligt system för övervakning och kontroll av efterlevnad i syfte att säkerställa att produkters producenter och organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för deras räkning, inklusive vid distansförsäljning, att de ekonomiska medlen används på ett korrekt sätt, och att alla aktörer som deltar i genomförandet av systemen för utökat producentansvar rapporterar tillförlitliga uppgifter.

Om det i en medlemsstat finns flera organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning, ska den berörda medlemsstaten utse minst ett organ utan privata intressen eller en myndighet som ska övervaka genomförandet av skyldigheterna med avseende på utökat producentansvar.

Varje medlemsstat ska ge produkters producenter, som är etablerade i en annan medlemsstat och släpper ut produkter på dess territorium, möjlighet att utse en juridisk eller fysisk person som är etablerad på dess territorium till behörigt ombud som ska ansvara för att producentens skyldigheter inom system för utökat producentansvar fullgörs på dess territorium.

Medlemsstaterna får, för övervakning och kontroll av att produktens producenters skyldigheter med avseende på system för utökat producentansvar fullgörs, fastställa krav, exempelvis registrerings-, informations- och rapporteringskrav, som ska uppfyllas av en juridisk eller fysisk person som utses till behörigt ombud på dess territorium.

▼ M4

6. Medlemsstaterna ska säkerställa en löpande dialog mellan relevanta aktörer som deltar i genomförandet av system för utökat producentansvar, inklusive producenter och distributörer, privata eller offentliga aktörer på avfallsområdet, lokala myndigheter, civilsamhällsorganisationer och, i tillämpliga fall, aktörer inom den sociala ekonomin, nätverk för återanvändning och reparation och aktörer inom förberedelse för återanvändning.

7. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att system för utökat producentansvar som har inrättats före den 4 juli 2018, följer denna artikel senast den 5 januari 2023.

▼ M5

► **C5** För batterier enligt definitionen i artikel 3.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 ⁽¹⁾ ◀ ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa att system för utökat producentansvar som har inrättats före den 4 juli 2018 uppfyller kraven i denna artikel senast den ... 18 augusti 2025.

▼ M4

8. Tillhandahållandet av information till allmänheten enligt denna artikel ska inte påverka konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter i överensstämmelse med relevant unionsrätt och nationell rätt.

*Artikel 9***Förebyggande av avfall**

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att förebygga avfallsgenerering. Åtgärderna ska åtminstone

- a) främja och stödja hållbara produktions- och konsumtionsmodeller,
- b) uppmuntra utformning, tillverkning och användning av produkter som är resurseffektiva, hållbara (bland annat i fråga om livslängd och frånvaro av planerat åldrande), reparerbara, återanvändningsbara och uppgraderingsbara,
- c) rikta in sig på produkter som innehåller råvaror av avgörande betydelse, för att förhindra att dessa produkter blir avfall,
- d) uppmuntra återanvändning av produkter och inrättandet av system som främjar reparation och återanvändning, särskilt för elektrisk och elektronisk utrustning, textilier, möbler samt förpackningar, byggnadsmaterial och byggprodukter,
- e) uppmuntra på lämpligt sätt och utan att det påverkar immateriella äganderättigheter, tillgången till reservdelar, bruksanvisningar, teknisk information eller andra instrument eller annan utrustning eller programvara som gör att produkter kan repareras och återanvändas utan att kvaliteten eller säkerheten äventyras,
- f) minska avfallsgenerering i processer inom industriproduktion, mineralutvinning, tillverkning och bygg- och rivningsverksamhet, med beaktande av bästa tillgängliga teknik,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 av den 12 juli 2023 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG (EUT L 191, 28.7.2023, s. 1).

▼ **M4**

- g) minska generering av livsmedelsavfall i primärproduktionen, inom bearbetning och tillverkning, i detaljhandel och annan livsmedelsdistribution, i restauranger och cateringtjänster samt i hushållen som ett bidrag till FN:s mål för hållbar utveckling att globalt halvera livsmedelsavfallet per capita på detaljhandels- och konsumentnivå och minska livsmedelsförluster längs produktions- och leveranskedjan senast 2030,
- h) uppmuntra livsmedelsdonationer och annan omfördelning av livsmedel, så att användningen som människoföda prioriteras framför att livsmedlen används som foder eller upparbetas till icke-livsmedelsprodukter,
- i) främja en minskning av halten av farliga ämnen i material och produkter, utan att det påverkar harmoniserade rättsliga krav som fastställs på unionsnivå för materialen och produkterna, och se till att alla leverantörer av en vara enligt definitionen i artikel 3.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽¹⁾ tillhandahåller den information som avses i artikel 33.1 i den förordningen till Europeiska kemikaliemyndigheten från och med den 5 januari 2021,
- j) minska genereringen av avfall, i synnerhet avfall som inte är lämpligt för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning,
- k) identifiera de produkter som är de största källorna till nedskräpning, särskilt i naturen och i haven, och vidta lämpliga åtgärder för att förebygga och minska nedskräpning från sådana produkter; om medlemsstaterna beslutar att genomföra denna skyldighet genom marknadsbegränsningar ska de säkerställa att sådana begränsningar är proportionerliga och icke-diskriminerande,
- l) syfta till att stoppa genereringen av marint skräp som ett bidrag till Förenta Nationernas mål för hållbar utveckling att förhindra och avsevärt minska alla slags havsföroreningar, och
- m) utveckla och stödja informationskampanjer för att öka medvetenheten om avfallsförebyggande och nedskräpning.

2. Europeiska kemikaliemyndigheten ska inrätta en databas för uppgifter som ska lämnas in till myndigheten enligt punkt 1 i senast den 5 januari 2020 och upprätthålla den. Europeiska kemikaliemyndigheten ska ge aktörer inom avfallshantering tillgång till databasen. Den ska även på begäran ge konsumenter tillgång till databasen.

3. Medlemsstaterna ska övervaka och bedöma genomförandet av de avfallsförebyggande åtgärderna. De ska för detta ändamål använda lämpliga kvalitativa eller kvantitativa indikatorer och mål, särskilt när det gäller mängden avfall som genereras.

4. Medlemsstaterna ska övervaka och bedöma genomförandet av sina åtgärder för återanvändning genom att mäta återanvändningen med den

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

▼ **M4**

gemensamma metod som inrättats genom den genomförandeakt som avses i punkt 7, vilket ska ske från och med det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakten.

5. Medlemsstaterna ska övervaka och bedöma genomförandet av sina åtgärder för att förebygga livsmedelsavfall genom att mäta nivåerna av livsmedelsavfall på grundval av de metoder som fastställts genom den delegerade akt som avses i punkt 8, vilket ska ske från och med det första hela kalenderåret efter antagandet av den delegerade akten.

6. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen granska de uppgifter om livsmedelsavfall som medlemsstaterna ställt till förfogande i enlighet med artikel 37.3, för att utreda möjligheten att fastställa ett unionsomfattande mål för minskning av livsmedelsavfall som ska ha uppnåtts senast 2030 på grundval av de uppgifter som inrapporterats av medlemsstaterna i enlighet med de gemensamma metoder som fastställts vid tillämpning av punkt 8 i denna artikel. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

7. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa indikatorer för att mäta de övergripande framstegen med genomförandet av avfallsförebyggande åtgärder och ska senast den 31 mars 2019 anta en genomförandeakt för att fastställa gemensamma metoder för rapportering om återanvändning av produkter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

8. Senast den 31 mars 2019 ska kommissionen, på grundval av det arbete som gjorts av EU-plattformen om livsmedelsförluster och livsmedelsslöseri, anta en delegerad akt i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa en gemensam metod, inbegripet minimikvalitetskrav, för enhetlig mätning av nivåerna av livsmedelsavfall.

9. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen granska de uppgifter om återanvändning som medlemsstaterna tillhandahållit i enlighet med artikel 37.3 för att överväga om det går att införa åtgärder som uppmuntrar till återanvändning av produkter, också i form av kvantitativa mål. Kommissionen ska också undersöka om det går att införa andra avfallsförebyggande åtgärder, också i form av avfallsminskningsmål. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 10

Återvinning

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att avfall genomgår förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller andra återvinningsförfaranden i enlighet med artiklarna 4 och 13.

2. När det är nödvändigt för att följa punkt 1 och för att underlätta eller förbättra förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och andra återvinningsförfaranden, ska avfall samlas in separat och får inte blandas med annat avfall eller andra material med andra egenskaper.

3. Medlemsstaterna får medge undantag från punkt 2 om minst ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Insamling av vissa typer av avfall tillsammans påverkar inte deras möjligheter att i enlighet med artikel 4 genomgå förberedelse för

▼ **M4**

återanvändning, materialåtervinning eller andra återvinningsförfaranden och leder till ett återvinningsresultat som är kvalitetsmässigt jämförbart med det som uppnås vid separat insamling.

- b) Separat insamling leder inte till det bästa miljömässiga resultatet, mot bakgrund av den sammanlagda miljöpåverkan från hanteringen av de aktuella avfallsströmmarna.
- c) Separat insamling är inte tekniskt genomförbar med beaktande av god praxis för avfallsinsamling.
- d) Separat insamling skulle medföra oskäligen ekonomiska kostnader med beaktande av kostnaderna för negativ påverkan på miljö och hälsa vid insamling och behandling av blandat avfall, möjligheterna till effektivitetsförbättringar inom insamling och behandling av avfall, intäkterna från försäljning av returråvaror och tillämpningen av principen att förorenaren betalar och av utökat producentansvar.

Medlemsstaterna ska regelbundet se över undantagen enligt denna punkt, och då beakta god praxis för separat insamling av avfall och annan utveckling inom avfallshanteringen.

4. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att avfall som i enlighet med artiklarna 11.1 och 22 insamlats separat för att förberedas för återanvändning och materialåtervinning inte förbränns, med undantag för avfall som uppkommit vid efterföljande behandling av separat insamlat avfall och för vilket förbränning är det ur miljösynvinkel bästa alternativet i enlighet med artikel 4.

5. Om det är nödvändigt för efterlevnaden av punkt 1 i denna artikel samt för att underlätta eller förbättra återvinningen ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder, före eller under återvinningen, för att avlägsna farliga ämnen, blandningar och komponenter från farligt avfall för att det ska kunna behandlas i enlighet med artiklarna 4 och 13.

6. Senast den 31 december 2021 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en rapport om genomförandet av denna artikel när det gäller kommunalt avfall och ►C3 bioavfall ◄, som ska innehålla uppgifter om vilka material och områden som omfattas av separat insamling, liksom också om eventuella undantag enligt punkt 3.

▼ **B***Artikel 11*▼ **M4****Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning**

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja förberedelse för återanvändning, framför allt genom att främja inrättande av och stöd till nätverk för förberedelse för återanvändning och för reparation, genom att göra det lättare för nätverken att, såvida detta är förenligt med korrekt avfallshantering, få tillgång till avfall som innehas av insamlingssystem eller anläggningar och som kan förberedas för återanvändning men beträffande vilket avsikten inte är att de insamlingssystemen eller anläggningarna ska förbereda avfallet för återanvändning, och genom att främja användningen av ekonomiska styrmedel, upphandlingskriterier, kvantitativa mål eller andra åtgärder.

Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja materialåtervinning av hög kvalitet och i detta syfte införa separat insamling av avfall, om inte annat följer av artikel 10.2 och 10.3.

▼ M4

Om inte annat följer av artikel 10.2 och 10.3 ska medlemsstaterna införa separat insamling för åtminstone papper, metall, plast och glas, samt, senast den 1 januari 2025, för textilier.

Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja selektiv rivning för att möjliggöra avlägsnande och säker hantering av farliga ämnen och underlätta återanvändning och materialåtervinning av hög kvalitet genom selektivt avlägsnande av material, och för att säkerställa att det inrättas sorteringsystem för bygg- och rivningsavfall åtminstone för trä, mineralfraktioner (betong, tegel, klinker och keramik samt stenar) metall, glas, plast och gips.

2. I syfte att uppnå målen i detta direktiv och närma sig en europeisk cirkulär ekonomi med en hög nivå av resurseffektivitet ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder som är avsedda att uppnå följande mål:

▼ B

- a) Senast 2020: Förberedandet för återanvändning och materialåtervinning av avfallsmaterial, som ska omfatta åtminstone papper, metall, plast och glas från hushåll och, eventuellt, samma material från andra källor förutsatt att dessa avfallsflöden liknar avfall från hushåll, ska öka till totalt minst 50 viktprocent.
- b) Senast 2020: Förberedandet för återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av icke-farligt byggnads- och rivningsavfall, med undantag för sådant naturligt förekommande material som definierats i kategori 17 05 04 i avfallsförteckningen, ska öka till minst 70 viktprocent, varvid också ska medräknas sådana fall där avfall används som fyllmaterial för att ersätta annat material.

▼ M4

- c) Senast 2025: Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska öka till minst 55 viktprocent.
- d) Senast 2030: Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska öka till minst 60 viktprocent.
- e) Senast 2035: Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska öka till minst 65 viktprocent.

3. En medlemsstat får skjuta upp tidsfristerna för att uppnå de mål som avses i punkt 2 c, d och e med upp till fem år, under förutsättning att den medlemsstaten

- a) förberedde för återanvändning och materialåtervann mindre än 20 %, eller deponerade mer än 60 %, av sitt under 2013 genererade kommunala avfall, enligt vad som rapporterats i OECD:s och Eurostats gemensamma frågeformulär, och
- b) senast 24 månader före utgången av den tidsfrist som fastställs i punkt 2 c, d respektive e underrättar kommissionen om sin avsikt att skjuta upp respektive tidsfrist och lämnar in en genomförandeplan i enlighet med bilaga IVb.

▼ **M4**

4. Kommissionen får inom tre månader efter mottagandet av den genomförandeplan som lämnats in enligt punkt 3 b begära att en medlemsstat reviderar planen om kommissionen anser att den inte uppfyller kraven i bilaga IVb. Den berörda medlemsstaten ska lämna in en reviderad plan inom tre månader efter mottagandet av kommissionens begäran.

5. Om uppnåendet av målen senareläggs i enlighet med punkt 3 ska den berörda medlemsstaten vidta de åtgärder som krävs för att öka förberedelsen för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall

a) till minst 50 % senast 2025, om det är den tidsgräns som avses i punkt 2 c som senareläggs,

b) till minst 55 % senast 2030, om det är den tidsgräns som avses i punkt 2 d som senareläggs,

c) till minst 60 % senast 2035, om det är den tidsgräns som avses i punkt 2 e som senareläggs.

6. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen överväga att uppställa mål för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning för bygg- och rivningsavfall och dess materialspecifika fraktioner, samt för textilavfall, avfall från handeln, icke-farligt industriavfall och andra avfallsflöden, samt mål för förberedelse för återanvändning för kommunalt avfall och materialåtervinningsmål för kommunalt ►C3 bioavfall ◀. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

7. Senast den 31 december 2028 ska kommissionen se över det mål som uppställts i punkt 2 e. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska bedöma sambearbetningsteknik som gör det möjligt att ta med mineraler vid samförbränning av kommunalt avfall. Om en tillförlitlig metod upptäcks inom ramen för denna översyn ska kommissionen överväga om sådana mineraler kan tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.

*Artikel 11a***Regler för beräkning av uppnåendet av målen**

1. Vid beräkningen av om målen i artikel 11.2 c, d och e och artikel 11.3 har uppnåtts gäller följande:

a) Medlemsstaterna ska beräkna vikten av det kommunala avfall som genererats och förberetts för återanvändning eller materialåtervinnings under ett visst kalenderår.

b) Vikten av det kommunala avfall som förberetts för återanvändning ska beräknas som vikten av produkter eller produktkomponenter som har blivit kommunalt avfall och som har genomgått all nödvändig kontroll, rengöring eller reparation för att möjliggöra återanvändning utan ytterligare sortering eller förbehandling.

▼ **M4**

c) Vikten av materialåtervunnet kommunalt avfall ska beräknas som vikten av avfall som, efter att ha genomgått all nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i den därpå följande upparbetningen och för att säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet, går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 c ska vikten av materialåtervunnet kommunalt avfall mätas när avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet.

Genom undantag från första stycket får vikten av materialåtervunnet kommunalt avfall mätas i form av vikten av utgående avfall efter ett sorteringsförfarande under förutsättning att

a) sådant utgående avfall därefter materialåtervinns,

b) vikten av de material eller ämnen som avlägsnas vid ytterligare förfaranden före materialåtervinningsförfarandet och som därefter inte materialåtervinns inte medräknas i den avfallsvikt som rapporteras som materialåtervunnen.

3. Medlemsstaterna ska inrätta ett ändamålsenligt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av kommunalt avfall för att säkerställa att villkoren i punkterna 1 c och 2 i denna artikel är uppfyllda. För att det ska säkerställas att de uppgifter som insamlats om materialåtervunnet avfall är tillförlitliga och exakta får systemet bestå av elektroniska register inrättade i enlighet med artikel 35.4, tekniska specifikationer av kvalitetskraven för sorterat avfall eller genomsnittliga förlusttal för sorterat avfall, fördelat på olika typer av avfall och rutiner för avfallshantering. Genomsnittliga förlusttal ska användas endast om det inte går att få fram tillförlitliga uppgifter på något annat sätt, och de ska beräknas utifrån de beräkningsregler som fastställs i den delegerade akt som antagits enligt punkt 10 i denna artikel.

4. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 11.2 c, d och e och artikel 11.3 har uppnåtts får mängden biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall som går in i en aerobisk eller anaerobisk behandling räknas som materialåtervunnen om behandlingen genererar kompost, rötrest eller andra material där utgångsmaterialet uppvisar en liknande mängd materialåtervunnet innehåll som ingångsmaterialet och som är avsedda att användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Om utgångsmaterialet ska användas på mark får medlemsstaterna räkna det som materialåtervunnet endast om denna användning är till nytta för jordbruket eller förbättrar miljön.

Från och med den 1 januari 2027 får medlemsstaterna räkna kommunalt ► **C3** bioavfall ◀ som går in i en aerobisk eller anaerobisk behandling som materialåtervunnet endast om det i enlighet med artikel 22 har insamlats separat eller källseparerats.

5. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 11.2 c, d och e och 11.3 har uppnåtts får den mängd avfallsmaterial som upphört att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det upparbetas räknas som materialåtervunnen, om dessa material är avsedda att

▼ M4

sedan upparbetas till produkter, material eller ämnen avsedda att användas för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som är avsedda att användas som bränsle eller annan energikälla, eller för förbränning, återfyllnad eller deponering får dock inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.

6. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 11.2 c, d och e och 11.3 har uppnåtts får medlemsstaterna räkna in den materialåtervinning av metaller som sorterats ut efter förbränning av kommunalt avfall, under förutsättning att de materialåtervunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskriterier som fastställts i den genomförandeakt som antagits enligt punkt 9 i denna artikel.

7. Avfall som skickats till en annan medlemsstat för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller återfyllnad i den andra medlemsstaten får tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 och 11.3 endast av den medlemsstat där avfallet samlades in.

8. Avfall som exporteras från unionen för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning får tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 och 11.3 i detta direktiv av den medlemsstat där det samlades in endast om kraven i punkt 3 i denna artikel är uppfyllda och om exportören, i enlighet med förordning (EG) nr 1013/2006, kan bevisa att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av avfall utanför unionen skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar kraven i relevant unionsrätt på miljöområdet.

9. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska kommissionen senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter, framför allt när det gäller

- a) en gemensam metod för beräkning av vikten hos metaller som har materialåtervunnits i enlighet med punkt 6, inbegripet kvalitetskriterierna för de materialåtervunna metallerna, och
- b) ► C3 bioavfall ◀ som separerats och materialåtervunnits vid källan.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

10. Senast den 31 mars 2019 ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa regler för beräkning, verifiering och rapportering av vikten på material och ämnen som avlägsnas efter sortering och därefter inte materialåtervinnas, baserat på genomsnittliga förlusttal för sorterat avfall.

Artikel 11b

Rapport om tidig varning

1. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska miljöbyrån, utarbeta rapporter om framstegen mot uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 c, d och e och 11.3 senast tre år innan de tidsfrister som föreskrivs där löper ut.

▼M4

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:
 - a) En uppskattning av i vilken utsträckning varje medlemsstat har uppnått målen.
 - b) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom de respektive tidsfristerna, åtföljd av lämpliga rekommendationer för de berörda medlemsstaterna.
 - c) Exempel på bästa praxis som används över hela unionen och som skulle kunna ge vägledning för arbetet med att uppnå målen.

*Artikel 12***Bortskaffande**

1. När återvinning i enlighet med artikel 10.1 inte genomförs ska medlemsstaterna se till att avfallet bortskaffas under betryggande former och att man vid bortskaffandet uppfyller bestämmelserna i artikel 13 beträffande skyddet för människors hälsa och miljön.
2. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen göra en bedömning av de bortskaffningsförfaranden som finns förtecknade i bilaga I, framför allt mot bakgrund av artikel 13, samt överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet i syfte att reglera bortskaffningsförfaranden, eventuellt också genom begränsningar, samt överväga ett mål om minskning av bortskaffandet, för att säkerställa miljöriktig avfallshantering.

▼B*Artikel 13***Skydd för människors hälsa och miljön**

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att avfallshanteringen genomförs utan fara för människors hälsa och utan att skada miljön, i synnerhet

- a) utan risk för vatten, luft, mark, växter eller djur,
- b) utan att medföra olägenheter genom buller eller lukt, och
- c) utan att negativt påverka landskapet eller områden av särskilt intresse.

▼M4*Artikel 14***Kostnader**

1. Kostnaderna för avfallshanteringen, inberäknat kostnaderna för nödvändig infrastruktur och driften av den, ska i enlighet med principen om att förorenaren betalar belasta den ursprungliga avfallsproducenten eller den nuvarande eller de tidigare avfallsinnehavarna.
2. Utan hinder av artiklarna 8 och 8a får medlemsstaterna besluta att kostnaderna för avfallshanteringen helt eller delvis ska belasta producenten av den produkt från vilken avfallet kom och att distributörerna av en sådan produkt får dela på dessa kostnader.

KAPITEL III AVFALLSHANTERING

Artikel 15

Ansvar för avfallshantering

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att varje ursprunglig avfallsproducent eller annan innehavare av avfall själv utför behandlingen av avfall eller överlåter behandlingen till en handlare eller verksamhetsutövare som behandlar avfall eller ombesörjer detta genom en privat eller offentlig avfallsinsamlare i enlighet med artiklarna 4 och 13.

2. När avfallet överförs från den ursprunglige producenten eller innehavaren till en av de fysiska eller juridiska personer som anges i punkt 1 för preliminär behandling, ska detta normalt inte innebära befrielse från ansvaret för utförandet av ett fullständigt återvinnings- eller bortskaffningsförfarande.

Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 1013/2006 får medlemsstaterna ange villkor för ansvaret och besluta om i vilka fall som den ursprungliga producenten ska behålla ansvaret för hela behandlingskedjan eller i vilka fall som ansvaret kan delas eller delegeras mellan aktörerna i behandlingskedjan.

3. Medlemsstaterna får i enlighet med artikel 8 besluta att ansvaret för att ombesörja avfallshanteringen helt eller delvis ska ligga hos tillverkaren av den produkt från vilken avfallet kommit och att distributörerna av dessa produkter får dela detta ansvar.

4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att på sitt territorium se till att de verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar avfall levererar det insamlade och transporterade avfallet till lämpliga behandlingsanläggningar som uppfyller bestämmelserna i artikel 13.

Artikel 16

Principen om självförsörjning och närhet

1. Medlemsstaterna ska, i samarbete med andra medlemsstater om det är nödvändigt eller tillrådligt, vidta lämpliga åtgärder för att upprätta ett sammanhängande och ändamålsenligt utformat nätverk av anläggningar för bortskaffande av avfall och anläggningar för återvinning av blandat kommunalt avfall som samlats in från privata hushåll, inbegripet när insamlingen även omfattar sådant avfall från andra producenter, med beaktande av bästa tillgängliga teknik.

Med avvikelse från förordning (EG) nr 1013/2006 får medlemsstaterna, i syfte att skydda sitt nätverk, begränsa inkommande transporter av avfall som är avsedda för förbränningsanläggningar och som klassificeras som återvinning, om det har fastställts att sådana transporter skulle få till följd att nationellt avfall måste bortskaffas eller att avfall måste behandlas på ett sätt som inte är förenligt med deras avfallsplaner. Medlemsstaterna ska anmäla sådana beslut till kommissionen. Medlemsstaterna får även begränsa utgående transporter av avfall av de miljöskäl som anges i förordning (EG) nr 1013/2006.

▼B

2. Nätverket ska utformas så att gemenskapen som helhet blir självförsörjande i fråga om bortskaftande av avfall och återvinning av sådant avfall som avses i punkt 1 och så att medlemsstaterna var för sig närmar sig detta mål, med hänsyn tagen både till geografiska förhållanden och behovet av specialiserade anläggningar för vissa typer av avfall.

3. Nätverket ska göra det möjligt att bortskafta avfall eller återvinna sådant avfall som avses i punkt 1 vid någon av de närmast belägna lämpliga anläggningarna med användning av de lämpligaste metoderna och teknikerna, så att en hög miljö- och hälsoskyddsnivå säkerställs.

4. Närhets- och självförsörjandeprinciperna ska inte innebära att varje medlemsstat på sitt territorium måste förfoga över samtliga slag av anläggningar för slutlig återvinning.

*Artikel 17***Övervakning av farligt avfall**

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att farligt avfall produceras, insamlas och transporteras samt även lagras och behandlas så att miljön och människors hälsa skyddas och bestämmelserna i artikel 13 uppfylls, inklusive åtgärder för att avfallet ska kunna spåras alltifrån produktionen till dess slutliga bestämmelseort samt åtgärder för att farligt avfall ska övervakas så att kraven i artiklarna 35 och 36 uppfylls.

*Artikel 18***Förbud mot blandning av farligt avfall**

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att farligt avfall inte blandas, vare sig med andra kategorier av farligt avfall eller med annat avfall eller andra ämnen eller material. Blandning ska även innefatta utspädning av farliga ämnen.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna tillåta blandning, förutsatt att

- a) blandningsförfarandet genomförs av en verksamhetsutövare som erhållit ett tillstånd enligt artikel 23,
- b) bestämmelserna i artikel 13 är uppfyllda och avfallshanteringens negativa inverkan på människors hälsa och miljön inte ökar, och
- c) blandningsförfarandet genomförs i överensstämmelse med bästa tillgängliga teknik.

▼M4

3. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 36, säkerställa att farligt avfall som har blandats i strid med den här artikeln separeras om detta är tekniskt genomförbart och nödvändigt för att uppfylla kraven i artikel 13.

När separering inte krävs enligt första stycket i denna punkt ska medlemsstaterna säkerställa att det blandade avfallet behandlas i en anläggning som fått tillstånd i enlighet med artikel 23 att behandla en sådan blandning.

▼ B*Artikel 19***Märkning av farligt avfall**

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att farligt avfall som samlas in, transporteras eller tillfälligt lagras är förpackat och märkt i enlighet med gällande internationella normer och gemenskapsnormer.
2. Om farligt avfall överläts inom en medlemsstat, ska det åtföljas av ett identifieringsdokument, som får vara i elektronisk form, med lämpliga uppgifter enligt bilaga I B till förordning (EG) nr 1013/2006.

▼ M4*Artikel 20***Farligt avfall producerat av hushåll**

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2025 införa separat insamling av farliga avfallsfraktioner som produceras av hushåll för att säkerställa att de behandlas i enlighet med artiklarna 4 och 13 och inte förorenar andra kommunala avfallsflöden.
2. Artiklarna 17, 18, 19 och 35 ska inte tillämpas på blandat avfall som produceras av hushåll.
3. Artiklarna 19 och 35 ska inte tillämpas på separata fraktioner av farligt avfall som produceras av hushåll förrän dessa godtagits för insamling, bortskaffande eller återvinning av en verksamhetsutövare som erhållit tillstånd eller registrerats i enlighet med artikel 23 eller 26.
4. Senast den 5 januari 2020 ska kommissionen utarbeta riktlinjer för att hjälpa och underlätta för medlemsstaterna när det gäller separat insamling av farliga avfallsfraktioner som produceras av hushåll.

▼ B*Artikel 21***Spilloljor**

1. Utan att det påverkar skyldigheterna i fråga om hantering av farligt avfall enligt artiklarna 18 och 19 ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att

▼ M4

- a) spilloljor samlas in separat, om inte separat insamling är tekniskt omöjligt, med beaktande av god praxis,
- b) spilloljor behandlas i enlighet med artiklarna 4 och 13, med prioritet för regenerering eller andra materialåtervinningsförfaranden som totalt sett ger ett likvärdigt eller bättre miljöresultat än regenerering,
- c) spilloljor med olika egenskaper inte blandas och att spilloljor inte blandas med andra typer av avfall eller ämnen om sådan blandning hindrar regenereringen av dem eller ett annat materialåtervinningsförfarande som totalt sett ger ett likvärdigt eller bättre miljöresultat än regenerering.

▼B

2. För att spilloljor ska samlas in separat och behandlas på rätt sätt får medlemsstaterna enligt sina nationella villkor tillämpa sådana ytterligare åtgärder som tekniska krav, producentansvar, ekonomiska styrmedel eller frivilliga överenskommelser.

3. Om spilloljor enligt nationell lagstiftning omfattas av krav på regenerering, får medlemsstaterna föreskriva att sådana spilloljor ska regenereras, om det är tekniskt genomförbart, och, om artikel 11 eller 12 i förordning (EG) nr 1013/2006 ska tillämpas, begränsa transport över gränserna av spilloljor från sitt territorium till förbrännings- eller samförbränningsanläggningar för att prioritera regenereringen av spilloljor.

▼M4

4. Senast den 31 december 2022 ska kommissionen undersöka de uppgifter om spilloljor som medlemsstaterna ställt till förfogande i enlighet med artikel 37.4 för att överväga om det går att införa åtgärder för behandling av spilloljor, också i form av kvantitativa mål för regenerering av spilloljor och eventuella andra åtgärder för att främja regenereringen av spilloljor. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

*Artikel 22***▼C3****Bioavfall****▼M4**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ►**C3** bioavfall ◀ senast den 31 december 2023, om inte annat följer av artikel 10.2 och 10.3, antingen separeras och materialåtervinns vid källan, eller insamlas separat och inte blandas med andra typer av avfall.

Medlemsstaterna får tillåta att avfall som har liknande egenskaper i fråga om biologisk nedbrytbarhet och komposterbarhet, som följer relevanta europeiska normer eller eventuella likvärdiga nationella normer för förpackningar vilka kan återvinnas genom kompostering och biologisk nedbrytning, samlas in tillsammans med ►**C3** bioavfall ◀.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med artiklarna 4 och 13 vidta åtgärder för att

- a) uppmuntra till materialåtervinning, inklusive kompostering och rötning, av ►**C3** bioavfall ◀ som sker på ett sådant sätt att en hög miljöskyddsnivå iaktas och resultatet uppfyller relevanta, högt ställda kvalitetsnormer,
- b) uppmuntra till hemkompostering, och
- c) främja användning av material som produceras av ►**C3** bioavfall ◀.

3. Kommissionen ska senast den 31 december 2018 anmoda de europeiska standardiseringsorganisationerna att utveckla europeiska kvalitetsstandarder för ►**C3** bioavfall ◀ som förs in i organiska materialåtervinningsprocesser, för kompost och för rötresten, baserat på bästa tillgängliga praxis.

▼B**KAPITEL IV
TILLSTÅND OCH REGISTRERING***Artikel 23***Tillståndsprövning**

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla verksamhetsutövare som har för avsikt att behandla avfall ska inneha ett tillstånd från behörig myndighet.

Sådana tillstånd ska omfatta åtminstone följande uppgifter:

- a) Typer och mängder av avfall som får behandlas.
- b) Tekniska krav och eventuella övriga krav som är relevanta för platsen i fråga, för varje typ av tillåtet förfarande.
- c) De säkerhets- och försiktighetsåtgärder som ska vidtas.
- d) Föreskriven metod för varje typ av förfarande.
- e) Övervaknings- och kontrollförfaranden vid behov.
- f) Bestämmelser om avslutande och efterbehandling vid behov.

2. Tillstånd får beviljas för en viss period och får därefter förlängas.

3. Om den behöriga myndigheten anser att den tilltänkta behandlingsmetoden är oacceptabel ur miljöskyddssynpunkt, i synnerhet när metoden inte är förenlig med artikel 13, ska den inte utfärda ett tillstånd.

4. För tillstånd som omfattar förbränning eller samförbränning med energiåtervinning ska ett villkor vara att energiåtervinningen sker med hög energieffektivitet.

5. Under förutsättning att kraven i denna artikel uppfylls kan alla tillstånd som utfärdats i enlighet med annan nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning kombineras med det tillstånd som krävs enligt punkt 1 till ett enda tillstånd, om man därigenom kan undvika onödig överlappning av information och onödigt dubbelarbete för verksamhetsutövaren eller den behöriga myndigheten.

*Artikel 24***Undantag från tillståndskrav**

Medlemsstaterna får undanta verksamhetsutövare från kravet i artikel 23.1 om verksamheten består i

- a) bortskaffande av eget icke-farligt avfall på den plats där detta uppkommer, eller
- b) återvinning av avfall.

*Artikel 25***Villkor för undantag**

1. En medlemsstat som önskar bevilja undantag i enlighet med artikel 24 ska för varje typ av verksamhet fastställa allmänna regler av vilka det framgår vilka typer och mängder av avfall som omfattas av undantaget och vilken behandlingsmetod som ska användas.

▼B

Reglerna ska utformas för att säkerställa att avfallet behandlas i enlighet med artikel 13. Vid bortskaffande enligt artikel 24 a bör dessa regler beakta bästa tillgängliga teknik.

2. Utöver de allmänna regler som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna fastställa särskilda villkor för beviljande av undantag för farligt avfall, vilka bland annat ska omfatta typ av verksamhet och eventuella andra nödvändiga krav som ska uppfyllas vid olika former av återvinning och vid behov gränsvärden för innehållet av farliga ämnen i avfallet och utsläppsgränsvärden.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de allmänna regler som de fastställt enligt punkterna 1 och 2.

*Artikel 26***Registrering**

Medlemsstaterna ska se till att den nationella behöriga myndigheten för ett register över följande, om dessa inte omfattas av tillståndskrav:

- a) Verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar avfall.
- b) Handlare eller mäklare.
- c) Verksamhetsutövare som omfattas av undantag från tillståndskraven enligt artikel 24.

Befintliga uppgifter som innehas av den behöriga myndigheten ska om möjligt användas för att få fram den information som behövs för denna registrering, i syfte att minimera den administrativa bördan.

*Artikel 27***Minimikrav****▼M4**

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa tekniska minimikrav för sådan behandling av avfall, även i form av sortering och materialåtervinning av avfall, som kräver tillstånd enligt artikel 23 om det är klarlagt att sådana minimikrav skulle innebära en fördel med avseende på skyddet av människors hälsa och miljön.

▼B

2. Dessa minimikrav får endast omfatta den behandling av avfall som inte omfattas av direktiv 96/61/EG eller som lämpligen inte ska omfattas av det direktivet.

3. Dessa minimikrav ska

- a) vara inriktade på de viktigaste formerna av miljöpåverkan till följd av behandlingen av avfall,
- b) säkerställa att avfallet behandlas i enlighet med artikel 13,
- c) beakta bästa tillgängliga teknik, och
- d) i förekommande fall omfatta frågor som rör behandlingens kvalitet och processkrav.

▼ M4

4. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa minimikrav för sådan verksamhet som kräver registrering enligt artikel 26 a och b om det är klarlagt att sådana minimikrav skulle innebära en fördel med avseende på skyddet av människors hälsa och miljön eller när det gäller att undvika en störning av den inre marknaden.

▼ B

KAPITEL V

PLANER OCH PROGRAM

*Artikel 28***Avfallsplaner**

1. Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 1, 4, 13 och 16 fastställer en eller flera avfallsplaner.

Dessa planer ska var för sig eller i kombination omfatta den berörda medlemsstatens geografiska territorium i dess helhet.

2. Avfallsplanerna ska omfatta en analys av den nuvarande situationen när det gäller avfallshantering i det berörda geografiska området och de åtgärder som ska vidtas för att i miljöhänsen förbättra sunda förberedelser för återanvändning, materialåtervinning, återvinning och bortskaffande av avfall samt en utvärdering av hur planen kommer att bidra till genomförandet av målen och bestämmelserna i detta direktiv.

3. Avfallsplanerna ska i lämplig utsträckning och med beaktande av planeringsområdets geografiska nivå och omfattning innehålla åtminstone följande uppgifter:

a) Det inom territoriet genererade avfallens typ, mängd och ursprung, avfall som sannolikt kommer att transporteras från eller till det nationella territoriet samt en bedömning av avfallsflödernas framtida utveckling.

▼ M4

b) Befintliga större anläggningar för bortskaffande och återvinning, inbegripet eventuella särskilda lösningar för spilloljor, farligt avfall, avfall som innehåller betydande mängder råvaror av avgörande betydelse, eller avfallsflöden som omfattas av särskild unionslagstiftning.

c) En bedömning av behovet av att lägga ned befintliga avfallsanläggningar samt behovet av ytterligare infrastruktur i form av avfallsanläggningar i enlighet med artikel 16.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det görs en bedömning av vilka investeringar och andra ekonomiska resurser som behövs, också för lokala myndigheter, för att tillgodose dessa behov. Denna bedömning ska inkluderas i de relevanta avfallsplanerna eller i andra strategiska dokument som omfattar den berörda medlemsstatens hela territorium.

ca) Upplysningar om åtgärderna för uppnåendet av det mål som fastställs i artikel 5.3a i direktiv 1999/31/EG eller i andra strategiska dokument som omfattar den berörda medlemsstatens hela territorium.

▼ M4

- cb) En bedömning av befintliga system för insamling av avfall, där det också ska ingå uppgifter om vilka material och geografiska områden som omfattas av separat insamling samt om åtgärder för att få den att fungera bättre, av eventuella undantag som beviljats i enlighet med artikel 10.3 och av behovet av nya insamlingssystem.

▼ B

- d) Vid behov tillräcklig information om kriterier för platsidentifiering och kapacitet för framtida bortskaffande eller större återvinningsanläggningar.
- e) Allmän policy för avfallshantering, inbegripet planerad teknik och planerade metoder för avfallshantering eller policy för annat avfall som medför särskilda problem vid hanteringen.

▼ M4

- f) Åtgärder för att motverka och förebygga all slags nedskräpning och för att städa upp alla typer av skräp.
- g) Lämpliga kvalitativa eller kvantitativa indikatorer och mål, inbegripet när det gäller mängden avfall som genereras och behandlingen av det samt när det gäller kommunalt avfall som bortskaffas eller blir föremål för energiåtervinning.

▼ B

4. Avfallsplanen får med beaktande av planeringsområdets geografiska nivå och omfattning innehålla följande:

- a) Organisatoriska aspekter i samband med avfallshanteringen, bland annat en beskrivning av ansvarsfördelningen mellan de offentliga och privata aktörer som ombesörjer avfallshantering.
- b) En utvärdering av huruvida användning av ekonomiska och andra styrmedel kan vara användbar och lämplig för att lösa olika avfallsproblem, med beaktande av vikten av att upprätthålla en väl fungerande inre marknad.
- c) Användning av kampanjer för att öka medvetenheten och informationen till allmänheten eller en bestämd grupp av konsumenter.
- d) Nedlagda förorenade deponier samt åtgärder för efterbehandling av dessa.

▼ M4

5. Avfallsplanerna ska uppfylla kraven för avfallsplanering i artikel 14 i direktiv 94/62/EG, målen i artikel 11.2 och 11.3 i det här direktivet och kraven i artikel 5 i direktiv 1999/31/EG, samt, när det gäller förebyggandet av nedskräpning, kraven i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG ⁽¹⁾ och artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

▼ B*Artikel 29***Avfallsförebyggande program****▼ M4**

1. Medlemsstaterna ska upprätta avfallsförebyggande program där åtminstone de avfallsförebyggande åtgärderna enligt artikel 9.1 fastställs i enlighet med artiklarna 1 och 4.

Sådana program ska integreras antingen i avfallsplanerna enligt artikel 28 eller i andra miljöpolitiska program, beroende på vad som är lämpligt, eller fungera som separata program. Om ett sådant program integreras i avfallsplanen eller i de andra programmen, ska målen för avfallsförebyggande och de avfallsförebyggande åtgärderna tydligt anges.

2. Medlemsstaterna ska vid fastställandet av sådana program i förekommande fall beskriva bidragen till avfallsförebyggandet från de instrument och åtgärder som förtecknas i bilaga IVa och utvärdera om exemplen på åtgärder i bilaga IV eller andra lämpliga åtgärder är användbara. I programmen ska också beskrivas vilka avfallsförebyggande åtgärder som finns i dagsläget samt hur de bidrar till avfallsförebyggandet.

▼ B

Syftet med sådana mål och åtgärder ska vara att bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och den miljöpåverkan som hänger samman med genereringen av avfall.

▼ M4

2a. Medlemsstaterna ska, inom sina avfallsförebyggande program anta särskilda program för förebyggande av livsmedelsavfall.

▼ B

5. Kommissionen ska utveckla ett system för utbyte av information om bästa metoder för förebyggande av avfall och ta fram riktlinjer för att hjälpa medlemsstaterna att utforma programmen.

*Artikel 30***Utvärdering och översyn av planer och program**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att avfallsplanerna och de avfallsförebyggande programmen utvärderas åtminstone vart sjätte år och ses över vid behov, i förekommande fall i enlighet med artiklarna 9 och 11.

▼ M4

2. Europeiska miljöbyrån ska vartannat år offentliggöra en rapport med en översyn av de framsteg som gjorts med slutförandet och genomförandet av de avfallsförebyggande programmen, där det ska ingå en bedömning dels av hur förebyggandet av avfallsgenerering utvecklats i varje medlemsstat och i unionen som helhet, dels av hur man lyckats bryta sambandet mellan avfallsgenerering och ekonomisk tillväxt, och dels av övergången till en cirkulär ekonomi.

▼B*Artikel 31***Allmänhetens medverkan**

Medlemsstaterna ska se till att relevanta berörda parter och myndigheter samt allmänheten bereds tillfälle att delta i utarbetandet av planerna för hantering av avfall och i programmen för förebyggande av avfall och att de får tillgång till dem när de har utarbetats i enlighet med direktiv 2003/35/EG eller i förekommande fall Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ⁽¹⁾. De ska lägga ut planerna och programmen på en offentlig webbplats.

*Artikel 32***Samarbete**

Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt samarbeta med de övriga berörda medlemsstaterna och med kommissionen vid upprättandet av avfallsplanerna och de avfallsförebyggande programmen i enlighet med artiklarna 28 och 29.

*Artikel 33***Information som ska lämnas till kommissionen**

1. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om avfallsplanerna och de avfallsförebyggande programmen enligt artiklarna 28 och 29, när dessa har antagits, och om varje väsentlig ändring av planerna och programmen.

▼M4

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för anmälan av information om antagande och väsentliga översyner av avfallsplanerna och de avfallsförebyggande programmen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

▼B

KAPITEL VI

INSPEKTIONER OCH REGISTER*Artikel 34***Inspektioner**

1. De behöriga myndigheterna ska med jämna mellanrum inspektera verksamhetsutövare som behandlar avfall, verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar avfall, mäklare och handlare samt verksamhetsutövare som producerar farligt avfall.

2. Inspektioner som avser insamling och transport ska omfatta det insamlade och transporterade avfalllets ursprung, typ, mängd och destination.

⁽¹⁾ EGT L 197, 21.7.2001, s. 30.

▼B

3. Medlemsstaterna får ta hänsyn till registreringar som erhållits enligt gemenskapens miljöstyrnings- och miljörevisionsordning (Emas), särskilt med avseende på inspektionernas frekvens och intensitet.

*Artikel 35***Register****▼M4**

1. De verksamhetsutövare som avses i artikel 23.1, producenter av farligt avfall och verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar farligt avfall eller agerar som handlare och mäklare av farligt avfall, ska föra ett register i tidsföljd över

- a) avfallets mängd, typ och ursprung, samt mängden av produkter och material som är ett resultat av förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller andra återvinningsförfaranden, och
- b) i relevanta fall den destination, den insamlingsfrekvens, det transportsätt och den behandlingsmetod som förutses med avseende på avfallet.

De ska göra dessa uppgifter tillgängliga för de behöriga myndigheterna genom det eller de elektroniska register som ska inrättas enligt punkt 4 i denna artikel.

▼B

2. För farligt avfall gäller att registren ska sparas i minst tre år, utom när det gäller verksamhetsutövare som transporterar farligt avfall, vilka ska spara registren i minst tolv månader.

Dokumentation som visar att avfallet har hanterats ska uppvisas på begäran av de behöriga myndigheterna eller en tidigare innehavare.

3. Medlemsstaterna får kräva att producenter av icke-farligt avfall ska följa punkterna 1 och 2.

▼M4

4. Medlemsstaterna ska inrätta ett elektroniskt register eller samordnade register för att registrera de uppgifter om farligt avfall som avses i punkt 1 och som omfattar hela det geografiska territoriet i den berörda medlemsstaten. Medlemsstaterna får inrätta sådana register för andra avfallsflöden, särskilt för de avfallsflöden för vilka mål fastställs i unionslagstiftningsakter. Medlemsstaterna ska använda de uppgifter om avfall som rapporterats av aktörer inom industrin i det europeiska register över utsläpp och överföringar av föroreningar som upprättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 ⁽¹⁾.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa minimivillkor för att föra sådana register. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

▼B*Artikel 36***Efterlevnad och sanktioner****▼M4**

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förbjuda att avfall överges, dumpas eller hanteras på ett okontrollerat sätt, inklusive nedskräpning.

▼B

2. Medlemsstaterna ska fastställa sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i detta direktiv och vidta erforderliga åtgärder för att se till att de verkställs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

▼M4*Artikel 37***Rapportering**

1. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifterna om genomförandet av artikel 11.2 a–e och artikel 11.3 till kommissionen.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

Den första rapporteringsperioden ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

2. För att kontrollera att kraven i artikel 11.2 b efterlevs ska medlemsstaterna rapportera den avfallsmängd som används för återfyllnad och andra resursåtervinningsförfaranden separat från den avfallsmängd som förbereds för återanvändning eller materialåtervinns. Medlemsstaterna ska rapportera upparbetningen av avfall till material som ska användas för återfyllnad som återfyllnad.

För att kontrollera att kraven i artikel 11.2 c, d och e och artikel 11.3 efterlevs ska medlemsstaterna rapportera den avfallsmängd som förbereds för återanvändning separat från den avfallsmängd som materialåtervinns.

3. Medlemsstaterna ska varje år rapportera uppgifterna om genomförandet av artikel 9.4 och 9.5 till kommissionen.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader från utgången av den rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

Den första rapporteringsperioden ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

▼ **M4**

4. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår till kommissionen rapportera uppgifterna om vilka mineralbaserade eller syntetiska smörjoljor eller oljor för industriella ändamål som släppts ut på marknaden, samt om spilloljor som insamlats separat och behandlats.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7.

Den första rapporteringsperioden ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 7.

5. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport och en rapport om de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 11a.3 och 11a.8, och de ska i förekommande fall innefatta närmare upplysningar om de genomsnittliga förlusttalen. Dessa upplysningar ska rapporteras i det rapporteringsformat som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

6. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultatet av granskningen. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen får innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifter och vart fjärde år därefter.

7. Kommissionen ska senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer formatet för rapportering av de uppgifter som avses i punkterna 1, 3, 4 och 5 i denna artikel. Vid rapporteringen om genomförandet av artikel 11.2 a och b ska medlemsstaterna använda de format som fastställts i kommissionens genomförandebeslut av den 18 april 2012 om fastställande av ett frågeformulär för medlemsstaternas rapporter om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall. Vad gäller rapportering om livsmedelsavfall ska de metoder som tagits fram med stöd av artikel 9.8 beaktas när rapporteringsformatet utarbetas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2 i detta direktiv.

Artikel 38

Utbyte av information och bästa praxis, tolkning och anpassning till den tekniska utvecklingen

1. Kommissionen ska anordna ett regelbundet utbyte av information och bästa praxis bland medlemsstaterna, inklusive, när så är lämpligt, med regionala och lokala myndigheter, om det praktiska genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av kraven i detta direktiv, inklusive om

- a) tillämpningen av beräkningsreglerna i artikel 11a och utvecklingen av åtgärder och system för spårning av flöden av kommunalt avfall, från sortering till materialåtervinning,
- b) lämplig styrning och efterlevnadskontroll samt lämpligt gränsöverskridande samarbete,
- c) innovation på avfallshanteringens område,

▼M4

- d) nationella kriterier för biprodukter och avfall som upphört att vara avfall, som avses i artiklarna 5.3, 6.3 och 6.4, med hjälp av ett unionsomfattande elektroniskt register som ska fastställas av kommissionen,
- e) de ekonomiska styrmedel och andra åtgärder som används i enlighet med artikel 4.3 som stimulans till uppnåendet av målen i den artikeln,
- f) de åtgärder som fastställs i artikel 8.1 och 8.2,
- g) förebyggande och inrättandet av system som gynnar återanvändning och ökad livslängd,
- h) genomförandet av skyldigheterna när det gäller separat insamling,
- i) de instrument och incitament som används för uppnåendet av målen i artikel 11.2 c, d och e.

Kommissionen ska offentliggöra resultaten av utbytet av information och bästa praxis.

2. Kommissionen får utarbeta riktlinjer för tolkningen av kraven i detta direktiv, inklusive om definitionerna av avfall, förebyggande, återanvändning, förberedelse för återanvändning, återvinning, materialåtervinning, bortskaffande, samt om tillämpningen av beräkningsreglerna i artikel 11a.

Kommissionen ska utarbeta riktlinjer för definitionerna av kommunalt avfall och återfyllnad.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a i syfte att ändra detta direktiv genom att specificera tillämpningen av formeln för förbränningsanläggningar enligt punkt R1 i bilaga II. Lokala klimatförhållanden får beaktas, t.ex. hård kyla och uppvärmningsbehov, i den mån de påverkar den energimängd som tekniskt kan utnyttjas eller produceras i form av elektricitet, uppvärmning, kylning eller processånga. Lokala förhållanden i de yttersta randområdena i enlighet med artikel 349 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i de territorier som anges i artikel 25 i 1985 års anslutningsakt får också beaktas.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att ändra bilagorna IV och V mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

*Artikel 38a***Utövande av delegeringen**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.1, 9.8, 11a.10, 27.1, 27.4, 38.2 och 38.3 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 4 juli 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

▼M4

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.1, 9.8, 11a.10, 27.1, 27.4, 38.2 och 38.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹⁾.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.1, 9.8, 11a.10, 27.1, 27.4, 38.2 och 38.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

*Artikel 39***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

▼B*Artikel 40***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 12 december 2010.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼B

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 41***Upphävande samt övergångsbestämmelser**

Direktiv 75/439/EEG, 91/689/EEG och 2006/12/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 12 december 2010.

Från och med den 12 december 2008 ska emellertid följande gälla:

a) Artikel 10.4 i direktiv 75/439/EEG ska ersättas med följande:

”4. Referensmetoden för bestämning av innehållet av PCB/PCT i spilloljor ska fastställas av kommissionen. Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall (*).

(*) EUT L 114, 27.4.2006, s. 9.”

b) Direktiv 91/689/EEG ska ändras på följande sätt:

i) Artikel 1.4 ska ersättas med följande:

”4. I detta direktiv avses med farligt avfall:

— Avfall som klassificerats som farligt avfall i den förteckning som upprättats med stöd av rådets beslut 2000/532/EG (*) på grundval av bilagorna I och II till det här direktivet. Detta avfall ska ha en eller flera av de egenskaper som anges i bilaga III. Vid utarbetande av denna förteckning ska hänsyn tas till avfallens ursprung och sammansättning och, när så är relevant, gränsvärden för koncentration. Denna förteckning ska ses över med jämna mellanrum och vid behov revideras. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall (**).

— Allt annat avfall som enligt en medlemsstat företer någon eller några av de egenskaper som anges i bilaga III. Sådana fall ska anmälas till kommissionen och ses över i syfte att anpassa förteckningen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.4 i direktiv 2006/12/EG.

(*) EGT L 226, 6.9.2000, s. 3.

(**) EUT L 114, 27.4.2006, s. 9.”

▼B

ii) Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

De åtgärder som är nödvändiga för att anpassa bilagorna till detta direktiv till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och för att revidera den avfallsförteckning som avses i artikel 1.4, och som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.4 i direktiv 2006/12/EG.”

c) Direktiv 2006/12/EG ska ändras på följande sätt:

i) Artikel 1.2 ska ersättas med följande:

”2. Vid tillämpningen av punkt 1 a ska kommissionens beslut 2000/532/EG (*) med en förteckning över vilka slags avfall som tillhör de kategorier som anges i bilaga I till detta direktiv gälla. Denna förteckning ska ses över med jämna mellanrum och vid behov revideras. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.4.

(*) EGT L 226, 6.9.2000, s. 3.”

ii) Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

De åtgärder som är nödvändiga för att anpassa bilagorna till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.4.”

iii) Artikel 18.4 ska ersättas med följande:

”4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.”

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 42

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 43

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B*BILAGA I***BORTSKAFFNINGSFÖRFARANDEN**

- D 1 Deponering på eller under markytan (t.ex. på avfallsdeponier eller liknande).
- D 2 Behandling i markbädd (t.ex. biologisk nedbrytning av flytande avfall och slam i jord eller liknande).
- D 3 Djupinjicering (t.ex. insprutning av pumpbart avfall i källor, saltgruvor eller naturligt förekommande förvaringsrum och liknande).
- D 4 Invallning (t.ex. placering av flytande avfall och slam i dagbrott, dammar eller laguner och liknande).
- D 5 Särskilt utformad markdeponering (t.ex. placering i inklädda, separata förvaringsutrymmen som är täckta och avskilda från varandra och från den omgivande miljön).
- D 6 Utsläpp till andra vatten än hav och oceaner.
- D 7 Utsläpp till hav eller oceaner, inklusive deponering under havsbotten.
- D 8 Biologisk behandling som inte anges på annan plats i denna bilaga och som leder till en slutprodukt i form av föreningar eller blandningar som bortskaffas med något av förfarandena D 1–D 12.
- D 9 Fysikalisk kemisk behandling som inte anges på annan plats i denna bilaga och som leder till en slutprodukt i form av föreningar eller blandningar som bortskaffas med något av förfarandena D 1–D 12 (t.ex. avdunstning, torkning, kalcinering osv.).
- D 10 Förbränning på land.
- D 11 Förbränning till havs (*).
- D 12 Permanent lagring (t.ex. placering av behållare i en gruva och liknande).
- D 13 Sammansmältning eller blandning före behandling enligt något av förfarandena D 1–D 12 (**).
- D 14 Omförpackning före behandling enligt något av förfarandena D 1–D 13.
- D 15 Lagring före något av förfarandena D 1–D 14 (utom tillfällig lagring, före insamling, på den plats där avfallet har uppkommit (***)).

(*) Detta förfarande är förbjudet enligt EU-lagstiftningen och internationella konventioner.

(**) Om det inte finns någon annan lämplig D-kod, kan detta omfatta inledande förfaranden före bortskaffande, inklusive förbehandling, t.ex. sortering, krossning, komprimering, pelletering, torkning, fragmentering, konditionering eller separering för överlämnande till någon av verksamheterna D 1–D 12.

(***) Med tillfällig lagring avses inledande lagring enligt punkt 10 i artikel 3.

▼ B*BILAGA II***ÅTERVINNINGSFÖRFARANDE**

R 1 Användning främst som bränsle eller annan energikälla (*).

▼ C4

R 2 Återställande/regenerering av lösningsmedel.

▼ M4**▼ C3**

R 3 Materialåtervinning/återställande av organiska ämnen som inte används som lösningsmedel (inklusive kompostering och andra biologiska omvandlingsprocesser) (**).

R 4 Materialåtervinning/återställande av metaller och metallföreningar (***)

R 5 Materialåtervinning/återställande av andra oorganiska material (****).

▼ B

R 6 Regenerering av syror eller baser.

(*) Detta omfattar förbränningsanläggningar avsedda för kommunalt fast avfall vilkas energieffektivitet uppgår till minst

— 0,60 för anläggningar som tagits i drift och tilldelats tillstånd enligt gällande gemenskapslagstiftning före den 1 januari 2009,

— 0,65 för anläggningar som fått tillstånd efter den 31 december 2008,

enligt följande formel:

$$\text{Energieffektivitet} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f)),$$

där följande gäller:

E_p är den energi som årligen produceras i form av värme eller elektricitet. Den beräknas genom att energin i form av elektricitet multipliceras med 2,6 och värme som produceras för kommersiella ändamål multipliceras med 1,1 (GJ/år).

E_f är den årliga energitillförseln till systemet från sådana bränslen som bidrar till produktionen av ånga (GJ/år).

E_w är den energi som kan utvinnas från det behandlade avfallet under ett år beräknad utifrån avfallets nettovärmevärde (GJ/år).

E_i är den energi som importeras under ett år, bortsett från E_w och E_f (GJ/år). 0,97 är en faktor som motsvarar energiförlusterna på grund av bottenaska och strålning.

Denna formel ska tillämpas i enlighet med referensdokumentet om bästa tillgängliga teknik vid förbränning av avfall.

► **M2** Energieffektivitetsformelns värde kommer att multipliceras med en klimatkorrigeringsfaktor (CCF) enligt nedanstående:

1. Klimatkorrigeringsfaktor för anläggningar som tagits i drift och beviljats tillstånd enligt gällande unionslagstiftning före den 1 september 2015.

$$\text{CCF} = 1 \text{ om HDD} > = 3\,350$$

$$\text{CCF} = 1,25 \text{ om HDD} < = 2\,150$$

$$\text{CCF} = - (0,25/1\,200) \times \text{HDD} + 1,698 \text{ då HDD } 2\,150 < 3\,350$$

2. Klimatkorrigeringsfaktor för anläggningar som beviljats tillstånd efter den 31 augusti 2015 och för anläggningar under punkt 1 efter den 31 december 2029:

$$\text{CCF} = 1 \text{ om HDD} > = 3\,350$$

$$\text{CCF} = 1,12 \text{ om HDD} < = 2\,150$$

$$\text{CCF} = - (0,12/1\,200) \times \text{HDD} + 1,335 \text{ då HDD } 2\,150 < 3\,350$$

(Det värde som erhålls som klimatkorrigeringsfaktor avrundas till tre decimaler).

► **C1** Graddagsvärdet för uppvärmning bör tolkas som det genomsnittliga årliga graddagsvärdet för avfallsförbränningsanläggningen, beräknat för en period om 20 år i följd före det år för vilket klimatkorrigeringsfaktorn beräknas. För beräkningen av graddagsvärdet för uppvärmning bör följande metod, som fastställts av Eurostat, användas: Klimatkorrigeringsfaktorn är lika med $(18\text{ °C} - T_m) \times d$, om T_m är lägre än eller lika med 15 °C (tröskelvärdet, uppvärmning), och lika med noll om T_m är högre än 15 °C ; T_m är här lika med mediantemperaturen $(T_{\min} + T_{\max})/2$ utomhus under en period om d dagar. Beräkningar ska utföras dagligen ($d = 1$), tills summan motsvarar ett år. ◀ ◀

(**) Här ingår förberedelse för återanvändning, förgasning och pyrolys, där komponenterna används som kemikalier, samt återvinning av organiskt material för återfyllnadsändamål.

(***) Här ingår förberedelse för återanvändning.

(****) Här ingår förberedelse för återanvändning, materialåtervinning av oorganiska byggnadsmaterial, återvinning av oorganiskt material för återfyllnadsändamål samt jordtvätt som resulterar i återvinning av jorden.

▼B

- R 7 Återvinning av komponenter som används för att minska föroreningar.
- R 8 Återvinning av katalysatorkomponenter.
- R 9 Omraffinering av olja eller annan återanvändning av olja.
- R 10 Markspridning med positiva effekter på jordbruket eller ekologin.
- R 11 Användning av avfall som har uppkommit genom något av förfarandena R 1–R 10.
- R 12 Utväxling av avfall som ska bli föremål för något av förfarandena R 1–R 11 (*).
- R 13 Lagring av avfall före något av förfarandena R 1–R 12 (utom tillfällig lagring, före insamling, på den plats där avfallet har uppkommit (**)).

(*) Om det inte finns någon annan lämplig R-kod, kan detta omfatta inledande förfaranden före återvinning, inklusive förbehandling, t.ex. demontering, sortering, krossning, komprimering, pelletering, torkning, fragmentering, konditionering, omförpackning, separering, sammansmältning eller blandning för överlämnande till någon av verksamheterna R 1–R 11.

(**) Med tillfällig lagring avses inledande lagring enligt artikel 3 10.

▼ M1

BILAGA III

EGENSKAPER SOM GÖR ATT AVFALL KLASSIFICERAS SOM FARLIGT AVFALL

HP 1 Explosivt: Avfall som genom kemisk reaktion kan alstra gaser med sådan temperatur och sådant tryck samt med en sådan hastighet att de kan skada omgivningen. Pyrotekniskt avfall, explosivt organiskt peroxidavfall och explosivt självreaktivt avfall ingår.

När ett avfall innehåller ett eller flera ämnen som klassificeras enligt någon av koderna för faroklass och kategori respektive koderna för faroangivelse som anges i tabell 1 ska avfallet bedömas avseende HP 1, där detta är lämpligt och proportionellt, i enlighet med testmetoder. Om förekomsten av ett ämne, en blandning eller en vara indikerar att avfallet är explosivt ska det klassificeras som farligt enligt HP 1.

Tabell 1: Kod(er) för faroklass och kategori och kod(er) för faroangivelse för avfallsets beståndsdelar för klassificering av avfall som farligt enligt HP 1:

Faroklass- och kategorikod(er)	Faroangivelsekod(er)
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

HP 2 Oxiderande: Avfall som, vanligtvis genom att avge syre, kan förorsaka eller bidra till förbränning av andra material.

När ett avfall innehåller ett eller flera ämnen som klassificeras enligt någon av koderna för faroklass och kategori respektive koderna för faroangivelse som anges i tabell 2 ska avfallet bedömas avseende HP 2, där detta är lämpligt och proportionellt, i enlighet med testmetoder. Om förekomsten av ett ämne indikerar att avfallet är oxiderande ska det klassificeras som farligt enligt HP 2.

Tabell 2: Kod(er) för faroklass och kategori och kod(er) för faroangivelse för klassificering av avfall som farligt enligt HP 2:

Faroklass- och kategorikod(er)	Faroangivelsekod(er)
Ox. Gas 1	H 270
Ox. Liq. 1	H 271
Ox. Sol. 1	

▼ **M1**

Faroklass- och kategorikod(er)	Faroangivelsekod(er)
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H 272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP 3 Brandfarligt:

- *brandfarligt flytande avfall*: flytande avfall med flampunkt under 60 °C eller avfall i form av gasolja, diesel och lätta eldningsoljor med flampunkt > 55 °C och ≤ 75 °C.
- *brandfarligt avfall i form av pyrofora vätskor och fasta ämnen*: fast eller flytande avfall som även i små mängder antänds inom fem minuter vid kontakt med luft.
- *brandfarligt fast avfall*: fast avfall som är lättbrännbart eller som kan förorsaka eller bidra till brand genom friktion.
- *brandfarligt gasformigt avfall*: gasformigt avfall som är brandfarligt i luft vid 20 °C och vid standardtryck på 101,3 kPa.
- *vattenreaktivt avfall*: avfall som vid kontakt med vatten avger brandfarliga gaser i farliga kvantiteter.
- *annat brandfarligt avfall*: brandfarliga aerosoler, brandfarligt självupphettande avfall, brandfarliga organiska peroxider och brandfarligt självreaktivt avfall.

När ett avfall innehåller ett eller flera ämnen som klassificeras enligt en av de koder för faroklass och kategori respektive koder för faroangivelse som anges i tabell 3 ska avfallet bedömas, där detta är lämpligt och proportionellt, i enlighet med testmetoder. Om förekomsten av ett ämne indikerar att avfallet är brandfarligt ska det klassificeras som farligt enligt HP 3.

Tabell 3: Kod(er) för faroklass och kategori och kod(er) för faroangivelse för avfallens beståndsdelar för klassificering av avfall som farligt enligt HP 3:

Faroklass- och kategorikod(er)	Faroangivelsekod(er)
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Flam. Liq. 1	H224
Flam. Liq.2	H225
Flam. Liq. 3	H226
Flam. Sol. 1	H228
Flam. Sol. 2	

▼ **M1**

Faroklass- och kategorikod(er)	Faroangivelsekod(er)
Self-react. CD	H242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat.1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H260
Water-react. 2	H261
Water-react. 3	

HP 4 Irriterande – hudirritation och ögonskador: Avfall som vid kontakt kan orsaka hudirritation eller ögonskada.

När ett avfall innehåller ett eller flera ämnen i koncentrationer över gränsvärdet för beaktande, som är klassificerade med en av följande koder för faroklass och kategori respektive koder för faroangivelse och en eller flera av följande koncentrationsgränser överskrider eller tangeras, ska avfallet klassificeras som farligt enligt HP 4.

Gränsvärdet för beaktande i en bedömning avseende Skin corr. 1A (H314), Skin irrit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) och Eye irrit. 2 (H319) är 1 %.

Om summan av koncentrationerna av alla ämnen klassificerade som Skin corr. 1A (H314) överstiger eller är lika med 1 % ska avfallet klassificeras som farligt enligt HP 4.

Om summan av koncentrationerna av alla ämnen klassificerade som H318 överstiger eller är lika med 10 % ska avfallet klassificeras som farligt enligt HP 4.

Om summan av koncentrationerna av alla ämnen klassificerade som H315 och H319 överstiger eller är lika med 20 % ska avfallet klassificeras som farligt enligt HP 4.

Observera att avfall som innehåller ämnen klassificerade som H314 (Skin Corr. 1A, 1B eller 1C) i mängder större än eller lika med 5 % kommer att klassificeras som farligt enligt HP 8. HP 4 kommer inte att vara tillämplig om avfallet klassificeras som HP 8.

HP 5 Specifik toxicitet för målorgan (STOT)/Aspirationstoxicitet: Avfall som kan orsaka specifik toxicitet för målorgan vid enstaka eller upprepad exponering, eller som orsakar akut toxiska effekter vid inandning.

▼ M1

När ett avfall innehåller ett eller flera ämnen som klassificerats med en eller flera av de koder för faroklass och kategori respektive koder för faroangivelse som anges i tabell 4, och en eller flera av koncentrationsgränserna i tabell 4 överskrider eller tangeras, ska avfallet klassificeras som farligt enligt HP 5. När ämnen klassificerade som STOT förekommer i avfall måste ett enskilt ämne förekomma på eller över koncentrationsgränsen för att avfallet ska klassificeras som farligt enligt HP 5.

När ett avfall innehåller ett eller flera ämnen som klassificeras som Asp. Tox. 1 och summan av dessa ämnen överskrider eller tangerar koncentrationsgränsen, ska avfallet klassificeras som farligt enligt HP 5 endast om den totala kinematiska viskositeten (vid 40 °C) inte överstiger 205 mm²/s. ⁽¹⁾

Tabell 4: Kod(er) för faroklass och kategori och kod(er) för faroangivelse för avfallens beståndsdelar och de motsvarande koncentrationsgränserna för klassificering av avfall som farligt enligt HP 5:

Faroklass- och kategorikod(er)	Faroangivelsekod(er)	Koncentrationsgräns
STOT SE 1	H370	1 %
STOT SE 2	H371	10 %
STOT SE 3	H335	20 %
STOT RE 1	H372	1 %
STOT RE 2	H373	10 %
Asp. Tox. 1	H304	10 %

HP 6 Akut toxicitet: Avfall som kan orsaka akuta toxiska effekter vid förtäring eller hudkontakt, eller vid exponering genom inandning.

Om summan av koncentrationerna av alla ämnen som ingår i ett avfall, klassificerade med en kod för akut toxisk faroklass och kategori respektive kod för faroangivelse som anges i tabell 5, överstiger eller är lika med det tröskelvärde som anges i tabellen ska avfallet klassificeras som farligt avfall enligt HP 6. När mer än ett ämne klassificerat som akut toxiskt förekommer i ett avfall, krävs summan av koncentrationerna endast för ämnen i samma farokategori.

Följande gränsvärden för beaktande ska gälla vid en bedömning:

— För Acute Tox. 1, 2 eller 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %.

— För Acute Tox. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tabell 5: Kod(er) för faroklass och kategori och kod(er) för faroangivelse för avfallens beståndsdelar och de motsvarande koncentrationsgränserna för klassificering av avfall som farligt enligt HP 6:

⁽¹⁾ Den kinematiska viskositeten ska endast fastställas för vätskor.

▼ **M1**

Faroklass- och kategorikod(er)	Faroangivelsekod(er)	Koncentrationsgräns
Acute Tox.1 (Oral)	H300	0,1 %
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25 %
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5 %
Acute Tox 4 (Oral)	H302	25 %
Acute Tox.1 (Dermal)	H310	0,25 %
Acute Tox.2 (Dermal)	H310	2,5 %
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15 %
Acute Tox 4 (Dermal)	H312	55 %
Acute Tox 1 (Inhal.)	H330	0,1 %
Acute Tox.2 (Inhal.)	H330	0,5 %
Acute Tox. 3 (Inhal.)	H331	3,5 %
Acute Tox. 4 (Inhal.)	H332	22,5 %

HP 7 Cancerframkallande: Avfall som orsakar cancer eller ökar dess incidens.

När ett avfall innehåller ett ämne som är klassificerat med en av följande koder för faroklass och kategori respektive koder för faroangivelse, och som överstiger eller tangerar en av de koncentrationsgränser som anges i tabell 6, ska avfallet klassificeras som farligt enligt HP 7. När mer än ett ämne klassificerat som cancerframkallande förekommer i ett avfall måste ett enskilt ämne förekomma på eller över koncentrationsgränsen för att avfallet ska klassificeras som farligt enligt HP 7.

Tabell 6: Kod(er) för faroklass och kategori och kod(er) för faroangivelse för avfallens beståndsdelar och de motsvarande koncentrationsgränserna för klassificering av avfall som farligt enligt HP 7:

Faroklass- och kategorikod(er)	Faroangivelsekod(er)	Koncentrationsgräns
Carc. 1A	H350	0,1 %
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0 %

HP 8 Frätande: Avfall som vid kontakt kan orsaka frätskador på hud.

När ett avfall innehåller ett eller flera ämnen klassificerade som Skin corr.1A, 1B eller 1C (H314), och summan av deras koncentrationer överstiger eller är lika med 5 %, ska avfallet klassificeras som farligt enligt HP 8.

Gränsvärdet för beaktande vid en bedömning avseende Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) är 1,0 %.

HP 9 Smittfarligt: Avfall som innehåller levande mikroorganismer eller deras toxiner och som enligt vetenskap eller grundad misstanke förorsakar sjukdom hos människor eller andra levande organismer.

▼ **M1**

Klassificering enligt HP 9 ska bedömas enligt reglerna i referensdokument eller lagstiftning i medlemsstaterna.

HP 10 Reproduktionstoxiskt: Avfall som orsakar negativa effekter på sexuell funktion och fertilitet hos vuxna män och kvinnor samt utvecklingstoxicitet hos avkomman.

När ett avfall innehåller ett ämne som är klassificerat med en av följande koder för faroklass och kategori respektive koder för faroangivelse, och som överstiger eller tangerar en av de koncentrationsgränser som anges i tabell 7, ska avfallet klassificeras som farligt enligt HP 10. När mer än ett ämne klassificerat som reproduktionstoxiskt förekommer i ett avfall måste ett enskilt ämne förekomma på eller över koncentrationsgränsen för att avfallet ska klassificeras som farligt enligt HP 10.

Tabell 7: Kod(er) för faroklass och kategori och kod(er) för faroangivelse för avfallens beståndsdelar och de motsvarande koncentrationsgränserna för klassificering av avfall som farligt enligt HP 10:

Faroklass- och kategorikod(er)	Faroangivelsekod(er)	Koncentrationsgräns
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

HP 11 Mutagent: Avfall som kan orsaka en mutation, dvs. en bestående förändring, till mängd eller struktur, av en cells genetiska material.

När ett avfall innehåller ett ämne som är klassificerat med en av följande koder för faroklass och kategori respektive koder för faroangivelse, och som överstiger eller tangerar en av de koncentrationsgränser som anges i tabell 8, ska avfallet klassificeras som farligt enligt HP 11. När mer än ett ämne klassificerat som mutagent förekommer i ett avfall måste ett enskilt ämne förekomma på eller över koncentrationsgränsen för att avfallet ska klassificeras som farligt enligt HP 11.

Tabell 8: Kod(er) för faroklass och kategori och kod(er) för faroangivelse för avfallens beståndsdelar och de motsvarande koncentrationsgränserna för klassificering av avfall som farligt enligt HP 11:

Faroklass- och kategorikod(er)	Faroangivelsekod(er)	Koncentrationsgräns
Muta. 1A,	H340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0 %

▼ M1

HP 12 Avger en akut giftig gas: Avfall som avger akut giftiga gaser (Acute Tox. 1, 2 eller 3) vid kontakt med vatten eller syra.

När ett avfall innehåller ett ämne som tilldelats någon av de kompletterande faroinformationerna EUH029, EUH031 och EUH032, ska det klassificeras som farligt enligt HP 12 i enlighet med testmetoder eller riktlinjer.

HP 13 Allergiframkallande: Avfall som innehåller ett eller flera ämnen som är kända för att orsaka sensibilisering av hud eller andningsorgan.

När ett avfall innehåller ett ämne klassificerat som allergiframkallande och tilldelas en av faroangivelsekoderna H317 eller H334 och ett enskilt ämne tangerar eller överskrider koncentrationsgränsen på 10 % ska avfallet klassificeras som farligt enligt HP 13.

▼ M3

HP 14 Ekotoxiskt: Avfall som omedelbart eller på sikt utgör eller kan utgöra en risk för en eller flera miljösektorer.

Avfall som uppfyller något av följande villkor ska klassificeras som farligt enligt HP 14:

— Avfall som innehåller ett ämne klassificerat som ozonnedbrytande och tilldelats faroangivelsekod H420 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 ⁽¹⁾, under förutsättning att koncentrationen av ett sådant ämne tangerar eller överskrider koncentrationsgränsen på 0,1 %.

$$[c(H420) \geq 0,1 \text{ \%}]$$

— Avfall som innehåller ett eller flera ämnen som klassificeras som aquatic acute och som tilldelats faroangivelsekod H400 i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008, under förutsättning att summan av koncentrationerna av dessa ämnen tangerar eller överskrider koncentrationsgränsen 25 %. Ett gränsvärde för beaktande på 0,1 % ska tillämpas på sådana ämnen.

$$[\Sigma c (H400) \geq 25 \text{ \%}]$$

— Avfall som innehåller ett eller flera ämnen som klassificeras som aquatic chronic 1, 2 eller 3 och som tilldelats en eller flera av faroangivelsekoderna H410, H411 eller H412 i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008, under förutsättning att summan av koncentrationerna av alla ämnen som klassificeras som aquatic chronic 1 (H410) multiplicerad med 100, plus summan av koncentrationerna av alla ämnen som klassificeras som aquatic chronic 2 (H411) multiplicerad med 10, plus summan av koncentrationerna av alla ämnen som klassificeras som aquatic chronic 3 (H412) sammanlagt tangerar eller överskrider koncentrationsgränsen 25 %. Ett gränsvärde för beaktande på 0,1 % tillämpas på ämnen klassificerade som H410, och ett gränsvärde för beaktande på 1 % tillämpas på ämnen klassificerade som H411 eller H412.

$$[100 \times \Sigma c (H410) + 10 \times \Sigma c (H411) + \Sigma c (H412) \geq 25 \text{ \%}]$$

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

▼ M3

— Avfall som innehåller ett eller flera ämnen som klassificeras som aquatic chronic 1, 2, 3 eller 4 och som tilldelats en eller flera av faroangivelsekoderna H410, H411, H412 eller H413 i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008, under förutsättning att summan av koncentrationerna av alla ämnen som klassificeras som aquatic chronic tangerar eller överskrider koncentrationsgränsen 25 %. Ett gränsvärde för beaktande på 0,1 % tillämpas på ämnen klassificerade som H410, och ett gränsvärde för beaktande på 1 % tillämpas på ämnen klassificerade som H411, H412 eller H413.

$$[\Sigma c \text{ H410} + \Sigma c \text{ H411} + \Sigma c \text{ H412} + \Sigma c \text{ H413} \geq 25 \%]$$

Där Σ = summan och c = koncentrationerna av ämnena i fråga.

▼ M1**HP 15 Avfall som kan ha en farlig egenskap som förtecknas ovan men som inte direkt uppvisas av det ursprungliga avfallet.**

När ett avfall innehåller ett eller flera ämnen som tilldelats någon av de faroangivelser eller kompletterande faroinformationer som anges i tabell 9 ska avfallet klassificeras som farligt enligt HP 15, såvida inte avfallet är i sådan form att det inte under några omständigheter uppvisar explosiva eller potentiellt explosiva egenskaper.

Tabell 9: Faroangivelser och kompletterande faroinformation för avfallets beståndsdelar för klassificering av avfall som farligt enligt HP 15:

Faroangivelse/Kompletterande faroinformation	
Fara för masseexplosion vid brand	H205
Explosivt i torrt tillstånd	EUH001
Kan bilda explosiva peroxider	EUH019
Explosionsrisk vid uppvärmning i slutna behållare	EUH044

Dessutom får medlemsstaterna klassificera avfall som farligt enligt HP 15 på grundval av andra kriterier, t.ex. en bedömning av lakvatten.

▼ M3**▼ C2***Testmetoder*

De metoder som ska användas beskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 440/2008⁽¹⁾ och i andra relevanta CEN-noter eller andra internationellt erkända testmetoder och riktlinjer.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 440/2008 av den 30 maj 2008 om testmetoder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT L 142, 31.5.2008, s. 1).

*BILAGA IV***EXEMPEL PÅ AVFALLSFÖREBYGGANDE ÅTGÄRDER ENLIGT
ARTIKEL 29****Åtgärder som kan påverka ramvillkoren i samband med generering av avfall**

1. Planeringsåtgärder eller andra ekonomiska styrmedel som främjar ett effektivt utnyttjande av resurser.
2. Främjande av forskning och utveckling om renare produkter och teknik som gynnar hushållning med resurser samt spridning och utnyttjande av resultaten av sådan forskning och utveckling.
3. Utveckling av effektiva och meningsfulla indikatorer för miljöbelastningar knutna till avfallsgenerering, med avsikten att förebygga avfallsgenerering på alla nivåer, alltifrån produktjämförelser på gemenskapsnivå via initiativ av lokala myndigheter till nationella åtgärder.

Åtgärder som kan påverka utformnings-, produktions- och distributionsfasen

4. Främjandet av ekodesign (systematiskt integrering av miljöaspekter i utformningen av produkter för att förbättra deras miljöprestanda genom hela livscykeln).
5. Information om teknik för att förebygga avfall i syfte att underlätta tillämpningen av bästa tillgängliga teknik inom industrin.
6. Utbildning för behöriga myndigheter om införandet av krav på förebyggande av avfall i tillstånd enligt detta direktiv och direktiv 96/61/EG.
7. Åtgärder för att förebygga uppkomsten av avfall vid anläggningar som inte omfattas av direktiv 96/61/EG. Sådana åtgärder kan om lämpligt omfatta bedömningar eller planer för att förebygga avfall.
8. Kampanjer för att öka medvetenheten eller ekonomiskt stöd, beslutstöd eller andra former av stöd till företag. Sådana åtgärder är troligen särskilt effektiva när de riktar sig till små och medelstora företag, är anpassade till dessa och genomförs via etablerade företagsnätverk.
9. Frivilliga avtal, konsument/producentpaneler eller sektorsvisa förhandlingar för att få berörda företag eller industrisektorer att fastställa egna planer eller mål för att förebygga avfall eller förbättra produkter eller förpackningar som inte gynnar hushållning med resurser.
10. Främjande av trovärdiga miljöledningssystem såsom Emas och ISO 14001.

Åtgärder som kan påverka konsumtions- och användningsfasen

11. Ekonomiska styrmedel, såsom incitament för miljöanpassade inköp eller införande av avgifter för vissa artiklar eller förpackningar som konsumenten annars skulle erhålla gratis.
12. Kampanjer för att öka medvetenheten samt information som riktar sig till allmänheten eller till en viss konsumentgrupp.
13. Främjande av trovärdiga miljömärken.

▼B

14. Överenskommelser med näringslivet, exempelvis om användning av produktpaneler, såsom de som genomförs inom ramen för den integrerade produktpolitiken, eller med återförsäljare om tillgången till information om förebyggande av avfall och till produkter med mindre miljöpåverkan.
15. Integrering av miljökriterier och kriterier för att förebygga avfall i anbuds-förfaranden och kontrakt vid både offentlig och privat upphandling i enlighet med den handbok för miljöanpassad offentlig upphandling som kommissionen offentliggjorde den 29 oktober 2004.
16. Främjande av återanvändning och/eller reparation av vissa uttjänta produkter eller komponenter till dessa, bland annat genom utnyttjande av undervisning och ekonomiska, logistiska eller andra åtgärder, till exempel stöd till eller inrättande av ackrediterade reparations- och återanvändningscentraler och -nätverk, särskilt i tätbefolkade områden.

▼ **M4***BILAGA IVa***EXEMPEL PÅ EKONOMISKA STYRMEDEL OCH ANDRA ÅTGÄRDER FÖR ATT GE INCITAMENT TILL TILLÄMPNINGEN AV DEN AVFALLSHIERARKI SOM AVSES I ARTIKEL 4.3 ⁽¹⁾**

1. Avgifter för och inskränkningar av deponering och förbränning av avfall, som ger incitament till avfallsförebyggande och materialåtervinning, medan deponeringen kvarstår som ett sistahandsalternativ inom avfallshanteringen.
2. System med volym- och viktbaserade avgifter, så att avfallsproducenterna får betala utifrån vilka faktiska avfallsmängder som genererats, och det ges incitament till källseparering av materialåtervinningsbart avfall och till minskning av mängden blandat avfall.
3. Skatteincitament till att varor bortsänks, framför allt livsmedel.
4. System med utökat producentansvar för olika avfallstyper, tillsammans med åtgärder för att de ska bli mer verkningsfulla och kostnadseffektiva och styras bättre.
5. Pantssystem och andra åtgärder för uppmuntran till effektiv insamling av använda produkter och material.
6. Väl genomtänkt planering av investeringar i infrastruktur för avfallshantering, inbegripet genom unionsmedel.
7. Hållbar offentlig upphandling för att uppmuntra till bättre avfallshantering och till användning av materialåtervunna produkter och material.
8. Utfasning av subventioner som inte är förenliga med avfallshierarkin.
9. Användning av skatteåtgärder eller andra sätt att främja användningen av produkter och material som förberetts för återanvändning eller materialåtervunnits.
10. Stöd till forskning och innovation med inriktning på avancerad teknik för materialåtervinning och återtillverkning.
11. Användning av bästa tillgängliga teknik för avfallsbehandling.
12. Ekonomiska incitament till regionala och lokala myndigheter, särskilt för att främja avfallsförebyggande och intensifiera den verksamhet som bedrivs av systemen för separat insamling, samtidigt som stöd till deponering och avfallsförbränning undviks.
13. Kampanjer för att öka allmänhetens medvetenhet, framför allt om separat insamling, avfallsförebyggande och minskad nedskräpning, och integrering av dessa frågor i utbildning.
14. System för samordning, också med digitala metoder, mellan alla behöriga myndigheter som arbetar med avfallshantering.
15. Stöd till en löpande dialog och ett fortsatt samarbete mellan alla aktörer inom avfallshanteringen och uppmuntran till frivilliga överenskommelser och företagsrapportering om avfall.

⁽¹⁾ Medan dessa styrmedel och åtgärder kan ge incitament till avfallsförebyggande, som är det högsta steget i avfallshierarkin, fastställs i bilaga IV en omfattande förteckning över mer specifika exempel på åtgärder i avfallsförebyggande syfte.

▼ **M4***BILAGA IVb***GENOMFÖRANDEPLAN SOM SKA LÄMNAS IN I ENLIGHET MED
ARTIKEL 11.3**

Den genomförandeplan som ska lämnas in i enlighet med artikel 11.3 ska innehålla följande:

1. En bedömning av tidigare, nuvarande och planerad omfattning av materialåtervinning, deponering och annan behandling av kommunalt avfall och de flöden det består av.
2. En bedömning av genomförandet av befintliga avfallsplaner och avfallsförebyggande program som införts enligt artiklarna 28 och 29.
3. Skälen till att medlemsstaten anser att den kanske inte kommer att hinna uppnå det relevanta målet i artikel 11.2 inom den tidsfrist som där fastställs och en bedömning av vilken förlängning av tidsfristen den behöver för att uppnå detta mål.
4. De åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 11.2 och 11.5 och som ska gälla för medlemsstaten under den förlängda tidsfristen, inbegripet de lämpliga ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament till tillämpning av avfallshierarkin som fastställs i artikel 4.1 och bilaga IVa.
5. En tidsplan för genomförandet av de åtgärder som anges i punkt 4, fastställandet av vilket organ som ska vara behörigt för genomförandet samt en bedömning av åtgärdernas enskilda bidrag till uppnåendet av de mål som är tillämpliga vid en förlängd tidsfrist.
6. Information om finansiering av avfallshanteringen i enlighet med principen om att förorenaren betalar.
7. Åtgärder för att vid behov förbättra uppgifternas kvalitet i syfte att uppnå bättre planerings- och övervakningsresultat inom avfallshanteringen.

BILAGA V

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2006/12/EG	Detta direktiv
Artikel 1.1 a	Artikel 3.1
Artikel 1.1 b	Artikel 3.5
Artikel 1.1 c	Artikel 3.6
Artikel 1.1 d	Artikel 3.9
Artikel 1.1 e	Artikel 3.19
Artikel 1.1 f	Artikel 3.15
Artikel 1.1 g	Artikel 3.10
Artikel 1.2	Artikel 7
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.1 a	Artikel 2.1 a
Artikel 2.1 b	Artikel 2.2
Artikel 2.1 b i	Artikel 2.1 d
Artikel 2.1 b ii	Artikel 2.2 d
Artikel 2.1 b iii	Artikel 2.1 f och 2.2 c
Artikel 2.1 b iv	Artikel 2.2 a
Artikel 2.1 b v	Artikel 2.1 e
Artikel 2.2	Artikel 2.4
Artikel 3.1	Artikel 4
Artikel 4.1	Artikel 13
Artikel 4.2	Artikel 36.1
Artikel 5	Artikel 16
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 28
Artikel 8	Artikel 15
Artikel 9	Artikel 23
Artikel 10	Artikel 23
Artikel 11	Artiklarna 24 och 25
Artikel 12	Artikel 26
Artikel 13	Artikel 34
Artikel 14	Artikel 35
Artikel 15	Artikel 14

▼B

Direktiv 2006/12/EG	Detta direktiv
Artikel 16	Artikel 37
Artikel 17	Artikel 38
Artikel 18.1	Artikel 39.1
—	Artikel 39.2
Artikel 18.2	—
Artikel 18.3	Artikel 39.3
Artikel 19	Artikel 40
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 42
Artikel 22	Artikel 43
Bilaga I	—
Bilaga II A	Bilaga I
Bilaga II B	Bilaga II

Direktiv 75/439/EEG	Detta direktiv
Artikel 1.1	Artikel 3.18
Artikel 2	Artiklarna 13 och 21
Artikel 3.1 och 3.2	—
Artikel 3.3	Artikel 13
Artikel 4	Artikel 13
Artikel 5.1	—
Artikel 5.2	—
Artikel 5.3	—
Artikel 5.4	Artiklarna 26 och 34
Artikel 6	Artikel 23
Artikel 7 a	Artikel 13
Artikel 7 b	—
Artikel 8.1	—
Artikel 8.2 a	—
Artikel 8.2 b	—
Artikel 8.3	—
Artikel 9	—
Artikel 10.1	Artikel 18

▼B

Direktiv 75/439/EEG	Detta direktiv
Artikel 10.2	Artikel 13
Artikel 10.3 och 10.4	—
Artikel 10.5	Artiklarna 19, 21, 25, 34 och 35
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 35
Artikel 13.1	Artikel 34
Artikel 13.2	—
Artikel 14	—
Artikel 15	—
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18	Artikel 37
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	—
Bilaga I	—

Direktiv 91/689/EEG	Detta direktiv
Artikel 1.1	—
Artikel 1.2	—
Artikel 1.3	—
Artikel 1.4	Artikel 3.2 och artikel 7
Artikel 1.5	Artikel 20
Artikel 2.1	Artikel 23
Artikel 2.2–2.4	Artikel 18
Artikel 3	Artiklarna 24, 25 och 26
Artikel 4.1	Artikel 34.1
Artikel 4.2 och 4.3	Artikel 35
Artikel 5.1	Artikel 19.1
Artikel 5.2	Artikel 34.2
Artikel 5.3	Artikel 19.2
Artikel 6	Artikel 28

▼B

Direktiv 91/689/EEG	Detta direktiv
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	—
Artikel 12	—
Bilagorna I och II	—
Bilaga III	Bilaga III